

ከጸጋ ወደ ጸጋ

ፋንታዬ፤ «ንጉሤ በተከሰሰበት ነገር ይግባኝ ስለ ጠየቀ፤ ወደ አዲስ አበባ አዛውረውታል» የሚለውን ዜና በሰማች ጊዜ አንዳች ነገር ልቧን አዘለለው።

ለእግዚአብሔር እየነገረች ሸክሟን ብቻዋን ነበር የተሸከመችው። «እዚሁ እኔ አለሁበት ከተማ ውስጥ ነው! ሴቶች ለእሥረኛ ዘመዶቻቸው በየቀኑ ምግብ ይወስዱላቸዋል። በድብቅም ቢሆን፤ እኔም እሄዳለሁ» አለች ለራሷ።

ካድሬዎች አዲስ የምርመራ ዘዴ በመጀመራቸውና ሕጋዊ አሠራርም እየጠፋ ስለሄደ ጉዳዩን በይግባኝ ወደ ማዕከላዊ መንግሥት መውሰዱ የተሻለ ጥበብ ነው ብሎ ንጉሤ ወሰነ። በዚህ ምክንያት ነበር በጥር 1971 ዓ.ም ንጉሤ ወደ አዲስ አበባ ተዛውሮ ፒያሳ አካባቢ በሚገኘው ማዕከላዊ እሥር ቤት ውስጥ እንዲቆይ የተደረገው።

ማዕከላዊ እሥር ቤት ውስጥ የሚከናወነው ግርፋት ቀለል ያለ ቢሆንም፤ ጥበቃው ግን የሚያፈናፍን አልነበረም። ንጉሤን ለመጎብኘት ወደዚያ መሄዱ፤ የሚያስጠረጥር መሆኑን ፋንታዬ ተገነዘበች። በንጉሤ ላይ ከቀረቡበት ክሶች መሀል «ሚስቱ፤ እኅቱ፤ እናቱ ወይም አክስቱ ካልሆነች ሴት ደብዳቤዎች ይላኩለታል» የሚል ይገኝበት የለ?

የጤና ጥበቃ ሚኒስቴር ፋንታዬን ከአዲስ አበባ ውጭ በሸዋ ክፍለ ሐገር ውስጥ መደባት። ለጊዜው ምድቧ ቡታጅራ ውስጥ ነበር። አቶ ማቴዎስ የተባሉና ሶዶ እሚገኘው የኤስ ኣይ ኤም ሆስፒታል ውስጥ የሠለጠኑ ሰውዬ ቡታጅራ ውስጥ መድኃኒት ቤት ነበራቸው። ቀደም ሲል ብዙው የከተማ ሕዝብ ይወዳቸውና ያከብራቸው ነበር። ማርክሳዊው መንግሥት ሥልጣን በያዘ ጊዜ ግን ሰማቸውን ያጠፉት ጀመር። የአካባቢው ባለሥልጣናት፤

ከአቶ ማቴዎስ ጋር ግንኙነት የነበራቸውን ወጣቶች አንድ ቀን ማታ ከበቡና አሠሯቸው። ፋንታዬ ለጥቂት አመለጠች። ሁኔታው እስኪረጋጋ ድረስ ሌላ ሰው ቤት ውስጥ መሸሸግ ነበረባት።

አንድ ቀን ሁኔታው ስለአመቻት ወደ ቤተሰቦቿ ቤት ለመሄድ ጉዞ ጀመረችና እግረ መንገዷን ፒያሳ ወደሚገኝ አንድ መደብር ጎራ አለች። ፒያሳ በሚተራመሰው ሕዝብ መሀል ሆና እንኳን አሳቧ ንጉሤ ወደ አለበት እሥር ቤት ይሄድ ነበር። ወሊሶ ሳለች ፀጥታ አስከባሪዎች፣ «ይጠይቁሽ ይሆናል ተዘጋጂ» ብሎ ንጉሤ አስጠንቅቋት ነበር። በመሆኑም ወደ አለበት እሥር ቤት በመሄድ ነገሩን ወደ ባሰ ሁኔታ አወሳሰበው ይሆናል ብላ ፈራች። ለማድረግ የምትችለው እሥር ቤቱን በእሩቁ መመልከት ነው።

እንደጠረጠረችው ለጥያቄ የምትፈለግ መሆኗን የሚገልጠው የጥሪ ደብዳቤ በደረሳት ጊዜ ፈራች። ጠሪዎቿ ለፋንታዬ ካቀረቡላት ጥያቄ ለመረዳት እንደተቻለው፣ መርማሪዎቹ በንጉሤ ላይ ላቀረቡበት ወንጀል ክስ ማስረጃ አላገኙበትም። ይህን መረዳቱ የፋንታዬን ስጋት አቀለለው። ከሳሾቻቸውም የንጉሤን ወንጀል «በሲ. ኣይ. ኤ ወኪልነት መጠርጠር» ወደሚለው ዝቅ አደረጉለት። ያም ክስ ቢሆን መሠረት አልነበረውም። ምክንያቱም በማስረጃነት ያቀረቡት ደብዳቤ ካናዳ ከሚገኝ ጓደኛው እንጂ፣ የሲ. ኣይ. ኤ ድርጅት ካለበት አሜሪካ አልነበረም።

የንጉሤና የእሥር ቤት ጓደኞቹ ዕለታዊ መከራ በቂ አየር በሌለበት ጠባብ ክፍል ውስጥ መታጎራቸውና የመታጠቢያ ውኃ አለማግኘታቸው ነበር። እሥረኞቹ ከጠባቢ ክፍላቸው የሚወጡት በተወሰነላቸው ጊዜ ወደ መፀዳጃ ቤት ሲሄዱ ብቻ ነው። ሌሊት የሚርመሰመሱት አይጠች ደግሞ የእሥረኞችን እረፍትና ሰላም ይነሣሉ።

በመጨረሻ ንጉሤ ለምርመራ ከታሠረበት የተጨናነቀ ስፍራ ወደ ዋናው ወገኒ ቤት ተላከ። እዚያ ነበር ስድሳዎቹ የቀድሞው መንግሥት ባለሥልጣኖች የተረሸኑት።

ንጉሤ ወደ ወገኒ ቤት በተላከበት ዕለት ከጠባቢ እሥር ቤት ወጥቶ ውጪን ለማየት በመቻሉ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ንጹሐ አየር፣ ብርሐንና እንደ ልብ መንቀሳቀሻ ስፍራ ማግኘት እንዴት ያስደስታል? ወገኒ ቤት (ከርቸሌ) ሰፊ የመንቀሳቀሻ ስፍራ አለው። የወቅቱ ብሩህ የፀሐይ ብርሐን እሥረኞችንም ሆነ ነፃ ሰዎችን ደስ ያሰኛል። ይሁን እንጂ፣ ከበስተ ደቡብ ከሚመጣው ንፋስ መጠንቀቅ ያሻል። በአቅራቢያው ካለው ቁራ የሚመጣው የሚሰነፍጥ ሽታ በኳስ ሜዳው ላይ ሽው ይላል። በአየሩ ላይ ጆፌ አሞራዎች ሲያንገብቡ፣ እሥረኞቹ ይበልጡት እንደ ተበዩ እንዲያስቡ ያደርጋቸዋል።

ፋንታዬ፣ ንጉሤ ወደ ወገኒ ቤት መዛወሩን በሰማች ጊዜ ድብልቅ ስሜት ነበር ያደረባት። ብዙ ሴቶች ለእሥረኛ ዘመዶቻቸው ምግብ ይዘው ወደ ወገኒ ቤት ስለሚሄዱ፣ ሳትታወቅ ሹልክ ብላ ለመግባት አሰበች። ከርቸሌ «እድሜ-ይፍታህ» የሚል ውሳኔ የተወሰነባቸው ሰዎች የሚታሠሩበት ነው። «ዓለም በቃኝ» በመባል የሚታወቅ የተለየ ክልልም አለው። ለመሆኑ ለንጉሤም እንዲሁ ይሆንበት ይሆን?

በዚሁ መሠረት ንጉሤን ለማየት የምትችልበትን ሁኔታ ታቅድ ጀመር። እኅቱ ወይም ከሌሎቹ ዘመዶቹ አንድ ሰው ምግብ እንደሚወስዱለት አውቃለች። እርሷም አንድ ቀን ልትጎበኘው አሰበች። እሑድ ቢሆን እንደሚሻልም ተረዳች። በዚሁ መሠረት አንድ ቀን፣ እሑድ ጠዋት በአውቶቡስ ተሣፈረችና ወደ ወገኒ ጉዞ ጀመረች። በፍርሀትና «ምን ይገጥመኝ ይሆን?» በሚል ስጋት ልቧ ይዘል ጀመር። እስፍራው ስትደርስ፣ ለንጉሤ ያዘጋጀቸውን ፍራፍሬ ይዛ ከእሥረኛ ጠያቂ ሰዎች ጋር በቀላሉ

ለመቀላቀል ቻለች። ከንጉሤ ጋር ያላትን ግንኙነት ማንም አያውቅም። እኅቱ አልማዝ ያን ዕለት ልትጠይቀው ብትመጣ እንኳን ልታውቃት አትችልም። ፋንታዬ የንጉሤ ሚስት ወይም ዘመዱ ነኝ ለማለት አትፈልግም፤ ታዲያ የአሥር ቤቱ ዘበኞች ወደ ውስጥ ገብታ ንጉሤን እንድታይ ይፈቅዱላት ይሆን?

ጠያቂዎች በተወሰነላቸው በሽቦ የታጠረ ስፍራ ሆነው፤ አሥረኞች ደግሞ በሌላ ወገን ተሰብስበው ጎብኚ ዘመዶቻቸውን በጉጉት ሲጠባበቁ ተመለከተች፤ በዚያ መሀል ነው፤ የንጉሤን እኅት፤ አልማዝን ያየችት። እዳትታይ ፈጠን አለችና ወደ ጌላ አፈገፈች። እቆመችበት ሆና አልማዝን በዓይኖቿ ልትከተላት ሄዳ ከንጉሤ ጋር ስትገናኝ ተመለከተች። ወሊሶ ከተገናኙ ወዲህ፤ ፋንታዬ ንጉሤን እንደገና አየችው። ያን ዕድል በማግኘቷ በጣም ደስ አላት።

አልማዝ ንጉሤን አነጋግራና የያዘችለትን ሰጥታው ስተመለስ፤ ፋንታዬ እንድታይ ወደፊት ራመድ ብላ የያዘችውን ፍራፍሬ ወደ ላይ ከፍ አድርጋ ያዘች። ንጉሤ ፋንታዬን አያት! ለአንድ አፍታ ትንፋሹ በደስታ ቁርጥ አለበት። ያን ዕለት የተፈጠረበትን ስሜት ምንጊዜም አይረሳውም። የወሰደችለትን ፍራፍሬ በመካከላቸው ባለው የሽቦ አጥር ላይ ተንጠራርታ ሰጠችው። ሰው ከሚያየው ምግብ የበለጠ ነገር ነበር ያን ጊዜ የተለዋወጡት።

ከዚያን ዕለት ጀምሮ ንጉሤ በጉጉት የሚጠብቀው፤ በየሳምንቱ እሑድ ለአጭር ጊዜ የሚኖራቸውን መተያየት ሆነ። ያኔ ዓይኖቻቸውና ልቦቻቸው ይገናኛሉ፤ ለጥቂት ጊዜ ይነጋገራሉ፤ አንዳቸው ስለሌላው በሕይወት መኖር እርግጠኞች ይሆናሉ። በየሳምንቱ እሑድ ጠዋት ፋንታዬ የምትሄድበትን የፋንታዬ ቤተሰብ አያውቅም። ወኅኒ ቤት ሄዳ ንጉሤን ካየችው በኋላ፤ በድብቅ መጽሐፍ ቅዱስ ወደምታጠናበት ቤት ትሄዳለች። ይህ የሕይወት ድግግሞሽ ከገመተችው በላይ ረጅም ጊዜ ወሰደ።

ንጉሤና ፋንታዬ በየሳምንቱ ከሚያደርጉት ከጥቂት መታያየት በኋላ ሲለያዩ እግዚአብሔር እንዲያበረታቸው ይጻልዩ ነበር፤ «ይህ በዕድሜያችን የጀማሬው ጊዜ መሆን አለበት፤ አሁን ግን የምንገናኘው <በዓለም በቃኝ> ነው» እያለች ታሰብ ነበር ፋንታዬ።

ዓለም በቃኝ?

«ፍጻሜ» ወይም «ዓለም» ስለሚሉት ቃላት ትክክለኛ ትርጉም ንጉሤ ከሌሎቹ የተሻለ መረዳት ነበረው። በመሆኑም ስለ «ዓለም በቃኝ» እሥራቱ ብዙም አልተጨነቀም። የእሥር ቤት ባልደረባቸውንም ያጽናናቸው ነበር። አንዳንዶቹ ወንጀል በመፈጸማቸው የተፈረደባቸው ሲሆኑ፣ ሌሎቹ ደግሞ የፖለቲካ ክስ ያለባቸው ናቸው። ሁሉም እውነተኛ ተስፋ የሌላቸው ነበሩ። ንጉሤ ደግሞ በተትረፈረፈ ተስፋ ተሞልቶ እዚያ ይገኛል።

ሁኔታውና የፊቱ ፈገግታ ብዙ ስለሚገልጥ፣ ስለ አለው ተስፋ ብዙ መናገር አላስፈለገውም። በዚያ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ እያለ እንዲያ ደስተኛ መሆኑ እየገረማቸው ብዙ እሥረኞች ይቀርቡት ነበር። ያለበት አስቸጋሪ ሁኔታ ምንም ተጽዕኖ ካላደረገበት ንጉሤ ጋር በቀላሉ ለመግባባት ቻሉ። ከሚቀርቡት ሰዎች ብዙዎቹ እራሳቸውን ለማርክሳዊው ዓላማ ያስገዙና በሙሉ ኃይላቸው ያገለገሉት ቢሆኑም፣ አጭር ዕድሜ ባለው የሥልጣን ሽኩቻ ምክንያት ለእሥራት የተዳረጉ ናቸው። ማርክሳዊ ሆኖ በሌላ ማርክሳዊ መወንጀል መራራ ጽዋ ነው። አንዳንዶቹ ተወንጃዮች ልክ በሌላው ላይ ባደረጉት ሁኔታ በሞት ተቀጥተዋል። ይህም የሁኔታዎች ምጽታዊ መገለባበጥ ነበር።

ንጉሤ እሥር ቤቱ ውስጥ ከነበሩ ሌሎች አማኞች ጋር ተገናኝ ና ሦስት ሆነው አንድ ቡድን መሠረቱ። ለሚፈልጉ ሁሉ ለህልውናቸው የሚጠቅማቸውን ነገር ማጋራት ነበር የቡድኑ ዓላማ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈው መልእክት እግዚአብሔር ስለሰጣቸው ነገር አስተማራቸው። በዚህ መሠረት የእግዚአብሔር ቃል «ሰይፋቸው፣ እምነት ደግሞ ጋሻቸው» መሆናቸውን ተረዱና እነዚህን የእግዚአብሔር የጦር ዕቃዎች ይሞክሯቸው ጀመር። ቃሉ ዋነኛ የማጥቂያ መሣሪያቸው፣

በእርሱ መተማመናቸው ደግሞ ብርቱ ምሽጋቸው መሆኑን በልምድ አረጋገጡ።

ብዙዎች እሥረኞች ከተዘጋባቸው በር በተጨማሪ በትካዜ፣ ቁጣና ተስፋ መቁረጥ እሥር ቤት ውስጥ ናቸው። አንዳንዶችም የሚጠብቃቸው የሞት ቅጣት መሆኑን ያውቃሉ። ማን መቼ እንደሚገደል ግን አያውቁም። በዚህ ሁኔታ ሞት በላያቸው እያንጃበበ፣ ማርክሲስቶች እንደሚሉት ሕይወት በመቃብር ያበቃል? ወይስ ጥንታዊ ቤተ ክርስቲያን እንደ አረጋገጠችው ከሞት በኋላ ሕይወት አለ? የሚሉትን ጥያቄዎች ማሰላሰል ነበረባቸው። በአስጨናቂዎቹ ሌሊቶች ቀጥሎ ያሉትን የመሰሉ ነፍስ የሚመረምሩ ጥያቄዎች ያበስለሰሏቸዋል። «በጥይት ስረሽን ብን ብዬ እቀራለሁ፣ ወይስ ነፍሴ ለፍርድ ትቀርባለች? ፍጻሜዬ ምን ይሆናል? ቁስ አካላዊነት እንደሚያስተምረው፣ ይህ ቁስ የሆነ ገላዬ አፈር ውስጥ ባሉ ምስጥና ትሎች ተበልቶ ይቀራል? ወይስ እራሴን መንግሥተ ሰማያት ወይም ሲኦል ውስጥ አገኘ ዋለሁ?»

ንጉሤ እሥር ቤት ውስጥ በቆየባቸው ጊዜያት፣ የመፈታት ዕድል ካልገጠማቸው ሰዎች ጋር በሞት ጥላ ሥር ተጉዟል። አንድ እሥረኛ ንጉሤ በቅንነትና በተደጋጋሚ የነገረውን የሕይወት ቃል፣ አልቀበልም፣ «እምቢ» ብሏል። ሰላም የሌለው ሰው ነበር። የራሱን ተስፋ ቢስ ሁኔታ የንጉሤ ሕይወት ከሚገልጥለት እውነት ጋር ያነጻጽር ነበር።

በመጨረሻ ግን በኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነት ማመንን በመምረጡ፣ በእሥረኛው ሕይወት ታላቅ ለውጥ ይታይ ጀመር። እንዲያ ባለ ሁኔታ ውስጥ ሳለ ይገጥመኛል ብሎ ያላሰበውን ሰላም አገኘ። ዘግየት ብሎ ወደ አመነበት ጌታ የሚሰበሰብበት ሰዓት ደረሰ። አዲስ ጓደኞቹ ወደሆኑት ክርስቲያኖች ሄደና «ልገደል ነው። ቢሆንም የምሄድበትን ስለማውቀው፣ የሚደንቅ

ሰላም አለኝ» አለ። ይህን ከነገራቸው በኋላ እንደገና እንደሚገናኙ ተስፋ በማድረግ አቅፎ ሳማቸውና ወደ መገደያው ስፍራ አመራ።

በተገደሉ ወይም በተፈቱ እሥረኞች ምትክ አዳዲስ እሥረኞች ይተካሉ። በዚህ ሁኔታ ከተተኩት አንዱ ከጋሞጎፋ የመጣው ወጣት ታደሠ ነው። ታደሠ በቁመት ከንጉሤ እምብዛም አይልቅም። የታሰረው በአዲስ አበባ ጎዳናዎች እየተዘዋወረ ክርስቲያናዊ ጽሑፍ በማሠራጨቱ ነው። ይህ የመጀመሪያ እሥራቱ አይደለም፤ በእግዚአብሔር ጸጋ ከብዙ አደጋዎች ተርፏል። በነበረበት የአገሪቱ ደቡብ ክፍል ያሉ ክርስቲያኖች ከሌሎች አካባቢዎች ይልቅ እሥራትና ስደት ደርሶባቸዋል። ይህ የሆነው፣ ምናልባት የአካባቢው ባለሥልጣን እስላም ስለነበር ይሆናል። አሊ ሙሳ ይባል ነበር ሰውዬው። በጭካኔው ይታወቃል። ሻሸመኔ ውስጥ ሰዎችን በሕይወት እያሉ ቀብሯቸዋል። የሻሸመኔው የሥጋ ደዌ ሆስፒታል ዳይሬክተር ዶክተር ሙላቱ ከጅምላ ጭፍጨፋው ያመለጡት ለጥቂት ነው።

ታደሠ በኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝነት አምኖ ክርስቲያን የሆነው በሊጋ ወጣትነቱ ነበር። ብዙም ሳይቆይ በአካባቢው በነበሩ ሰዎች ላይ ክርስቲያናዊ ተጽዕኖ ያሳድር ጀመር። በየገጠሩና በየገበያው እየተዘዋወረ ስለ ክርስቶስ በመመስከር ብዙ ሰዎችን ክርስቲያኖች አድርጓቸዋል። ወጣቶችን እያደራጀ በማስተማር፣ ኃይል የተሞላውን የክርስቶስ የምሥራች ለሌሎች እንዲያዳርሱ አበረታታቸው።

ይህ የእሥራ አምስት ዓመት ሊጋ ወጣት በድርጊቱ ማርክሲስቶችን አበላጫቸው። ለአብዮታዊ ዓላማቸው ሊመለምሉ ያስቧቸውን ወጣቶች እንዴት እያደረገ ነው የሚያሳምናቸው? ታደሠ ለሚሰማው ሁሉ ሕያው ስለሆነው ኢየሱስ መመስከሩን ገፋበት። በዚህ ድርጊቱ የተበላጩት ማርክሲስቶች፡- «ሀሳባዊ

በሆነው አስተምህሮህ የወጣቶቻችንን አእምሮ በመማረክ ላይ ነህ!» ብለው ከሰሱት። ይህን እያሉ ካድሬዎች ብዙ ጊዜ ቀጡት። በመጨረሻ የደረሰበት ቅጣት የሕይወቱን ፍጻሜ ያቀረበው መሰለ። ታዲህ ይህን የመከራ ልምዱን ሲነግራቸው፤ ንጉሤና ሌሎቹ የዓለም በቃኝ እሥረኞች በጸጥታ ያዳምጡት ነበር።

የአርባ ምንጭ ከተማ ጫሞና አባያ በተባሉ ኃይቆች ተከብረዋል። ጨንቻ በሚባለው ደጋማ አካባቢ ጠንካራ ክርስቲያኖች ይኖራሉ። አቶ ተስፋዬ የተባሉና ጂማ እሚገኘው መጽሐፍ ቅዱስ ተቋም የተማሩ ክርስቲያን ናቸው መሪያቸው። ተስፋዬና ሌሎቹ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወደ እሥር ቤት ይገባሉ። ከተራራው በታች አለው አካባቢ ደግሞ ካድሬዎች ቢሯቸው ውስጥ ተሰብስበው ፍተሻ ለማድረግ በመመካከር ላይ ናቸው።

ሥልጣናቸውን በሕዝብ ላይ መጫኑ ለወጣቶቹ ካድሬዎች በጣም ቀላል ነገር ነበር። በመሆኑም ያልተገራ ባሕርይና የሥልጣን ብልግና ማሳየቱን ገፉበት። ይህ ደግሞ በአብዛኛው ሰብዓዊ ባሕርይ ነው። እነዚሁ ሰዎች ታዲሁን አሥረው ውስጥ እግሩን በብረት በትር በተደጋጋሚ ደበደቡት። የግርፋቱ ሕመም አሠቃየው፤ በኋላ በእሾህ ላይ እንዲረማመድ ሲያደርጉት ደግሞ ቁስሉ ተባባሰ። ይህ ቅጣት ድርጊቱን እንዲተው ያደርገዋል በሚል እምነት፤ «የክርስትና እምነትህን ተው፤ ከእኛ ጋር ሁን፤ ቤተ ክርስቲያንህን ዝጋ፤ ከእንግዲህ «የኢየሱስ የማዳን ቃል» ምትለውን ምስክርነት አቁም። ያዘዝንህን ካላደረግህ ለሚደርስብህ ክፉ ነገር ተዘጋጅ» ብለው አስጠነቀቁና ለቀቁት።

ተሽሎት መራመድ ሲጀምር፤ የቀድሞ ድርጊቱን ወይም ምስክርነቱን ሲፈጽም ተገኘና እንደገና ታሠረ። አሥር ካድሬዎች አጅበው ወደ አንድ መጋዘን ወሰዱት። ከዚያም አምስቱ ከቀኝ፤ አምስቱ ከግራ ተሰለፉና በመካከላቸው ወለሉ ላይ በደረቱ

እንዲጋደም አዘዙት። ጊዜ አላባከኑም፤ ተራ በተራ እየተቀበሉ በደረቀ ጉማሬ ይገርፋት ጀመር። ቅጣቱ፤ «ዐመፀኛውን» እነርሱ ፀረ አብዮታዊ የሚሉትን ድርጊት ከመፈጸሙ በፊት በጥንቃቄ እንዲያስብ የሚያደርገው ስለመሆኑ እርግጠኞች ነበሩ። ካድሬዎቹ ከሌላ አካባቢ የመጡ በመሆናቸው፤ የሚቀጡት ወጣት ልዩና የማይበገር ሰው መሆኑን አልተረዱም።

ከዚያን ዕለት ግርፋት በኋላ ብዙም ሳይቆዩ ነው ታደሠ ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ ሲመሰክር የተያዘው። እንደገና ወደ እሥር ቤት ተወስዶ ለሌላ ግርፋት ይዘጋጅ ጀመር።

«ምንድን ነው አሳብህ? ምን ልታደርግ ዐቅደሃል? ንገረን» እያሉ በጥያቄ አዋከቡት፤ ካድሬዎቹ። «የእኔ ዓላማ? በሕይወት ዘመኔ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል መማርና ማስተማር ነው። ለዚህ ዓላማዬ እሞታለሁ፤ ማንም አያስቆመኝም?» አለ ታደሠ በዝግታ።

ካድሬዎቹ ቆመው በብስጭት ተመለከቱት። ለጥቂት ጊዜ እርስ በርሳቸው ተጨቃጨቁና አይበገሬውን ወጣት ለቀቁት። የእነርሱ ማስፈራራት ምስክርነቱን እንዲገፋበት አደረገው እንጂ አልገታውም።

እንደገና መታሠሩ አልቀረም። ይህን አስቸጋሪ ፀረ አብዮተኛ ለአንዴና ለመጨረሻ ፀጥ ሊያሰኙት ይገባል። ውሳኔያቸውን እንዲህ ብለው ነገሩት «አሁን አንገርፍህም። ልንገድልህ ነው። ይህ በሕይወት የመኖሪያህ የመጨረሻ ቀን ነው።» በውሳኔያቸው መሠረት የሚያደርጉትን እየጠበቀ፤ እንደ ምንም ብሎ ያለበትን ሁኔታ የሚገልጥና ጸሎት የሚጠይቅ ማስታወሻ ውጭ ለሚገኙ ክርስቲያን ወገኖቹ ላከ። አንድ ሰው ማስታወሻውን ጨንቻ ተራራ ላይ ለተሰበሰቡት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አደረሰ። ታደሠ በዚያ ስብሰባ ላይ እንዲገኝ ይጠበቅ ነበር። እነዚህ

የጨንቻ ሰዎች የወንጌልን የምሥራች ከሰሙ ገና ሠላሳ ዓመታቸው ነው።

ያን ዕለት ከቀትር በኋላ ሃያ የሚሆኑ ካድሬዎች እሥረኞቻቸውን መስኮት አልባ ወደሆነ አንድ መጋዘን ወሰዱት። ይህን ያደረጉት በእሥረኛው ላይ ውሳኔ ለመስጠት ነው። ታዲህ በተቆጡና፣ በቁመትም ከእርሱ በሚበልጡ እሥረኞች መካከል ብድግ ብሎ ቆመ። አንዳንድ ጊዜ ጉንጨ፤ ላይ የምትታየው ትንሽ ሥርጉድ ብቅ ጥልቅ አለች። ውስጣዊ እርሱነቱ ለመሞት ወስኗል። በውጭ ሁኔታው ደግሞ እንዲህ በማለት እምነቱን ለካድሬዎቹ ገለጠላቸው። «ጀማሪውና ፈጻሚው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ምንም ብትወስኑብኝ እቀበላለሁ።»

ትኩር ብለው ሲመለከቱ ኪሱ ውስጥ አንድ መጽሐፍ አየ፡- «አምጣው!» አለ አንደኛው ካድሬ በመመንጨቅ እየተቀበለው። አዲስ ኪዳን ነበር መጽሐፉ። መጽሐፉ ከካድሬው እጅ ላይ እንዳለ ተከፈተ። ገጹ የሮሜ መልእክት ምዕራፍ 13 ሲሆን፣ ለባለሥልጣናት ስለ መገዛት ወይም መታዘዝ ይናገራል። «እኛ አልታዘዝንም፣ ንጉሠ ነገሥቱን ከሥልጣናቸው አውርደናቸዋል! አድሀሪያንንም በማስወገድ ላይ ነን። ከአድሀሪያን እንደ አንዱ ነህ» አለ አንደኛው ካድሬ ታዲሁን በቀጣ እየተመለከተ።

«አይደለሁም፤ የእግዚአብሔርን ቃል የምናገር ሰው ነኝ። የእግዚአብሔር ቃል ደግሞ አድሀሪ አይደለም» አለ ታዲሁ ዝግ ባለ ንግግር። «በመለኮታዊ ኃይላት አናምንም!» አሉና ሁሉም ጮሁበት።

ካድሬዎቹ ጥቂት እልፍ ብለው በሹክሹክታ ይወያዩ ጀመር። «መጽሐፍ ቅዱስ እስከ አጥንቱ ዘልቆ ስለገባ ለመካድ እስከማይቻለው ድረስ አምኗል። ልንለውጠው ወይም ልናሳምነው አንችልም» አለ አንደኛው ካድሬ። ከብዙ ውይይት

በኋላ፣ «አሁኑኑ ልንገድለው ይገባል» ከሚል ስምምነት ላይ ደረሱ።

አንድን «ፀረ አብዮተኛ» ለማስወገድ በአንድ ጥይት መጠቀሙ በጣም ቀላል በሆነበት ጊዜ፣ ይህ ለጋ ወጣት አናደዳቸው፤ አሳፈራቸው። ፍርሀት የሚባል ነገር የለበትም። ከዚያ ይልቅ የልብ ሙሉነትና ደስተኝነት ስሜት ነው ያለማቋረጥ እፊቱ ላይ የሚነበበው። እንዲህ ያለ ሰው ያናድዳል። አንደኛው ካድሬ ከበላዩ ያለውን ሽቦ እያመለከተ፡- «እንደሚያምንበት ጌታው እንስቀለው» አለ ለበቀል ተስማሚ ነው ያለውን አሳብ ሲገልጥ።

«እንዴት ልንገድልህ እንደሚገባን ወስነናል። እስቲ የአንተ ኢየሱስ ያድጋህ እንደሆን እናያለን። ኤልክትሪክ ሽቦ ላይ ልንስቅልህ ነው። ልብስህን አውልቅ» አሉት ተራ በተራ እየተቀባበሉ። የተባለውን ሁሉ ታዘዘ። ከበላዩ እተዘረጋው ሽፋን አልባ የኤልክትሪክ ሽቦ ላይ ይደርስ ዘንድ ከፍ የሚያደርገው ወንበር ጠረጴዛ ላይ ደረቡና፣ «ወደ ላይ ውጣ! ኢየሱስ መስቀል ላይ ከተሰቀለ፣ አንተንም እንደ ኢየሱስ እንስቅልሃለን» አሉት። ካድሬዎቹ በሙሉ አሳባቸውና በተረጋጋ መንፈስ ሆነው ነበር ይህን አናዳጅና ግትር ወጣት ለመግደል የተዘጋጁት።

እራቁቱን የሆነው ወጣት ጠረጴዛው ላይ፣ ከዚያም ወንበሩ ላይ ወጣና እጆቹን አጣምሮ ቀጣዩን ነገር ይጠባበቅ ጀመር። በመንፈሱ እንዲህ ያለውን ሞት አይቀሬነትና ክብሩን ተገነዘበ ወይም ተቀበለ። ከጥቂት ዝምታ በኋላ፡- «እንዲህ ባለው ሁኔታ በመሞቴ ደስተኛ ነኝ» አለ።

ከጌታ ጋር በመንፈስ በነበረው ልምምድ ሁለት ወይም ሦስት ጊዜ ሐዋርያት ሥራ ውስጥ የተጠቀሱትን የመሰሉ ራእዮችን ተመልክቷል። በመሆኑም እንዲህ ባለው ጊዜ እግዚአብሔር ሲጎበኘው አዲስ ነገር አልሆነበትም። ምሽቱ ጫን በማለት ላይ ቢሆንም፣ ቆራጡ ወጣት ሲመለከት ታላቅ ብርሐን አየ፤ ለእርሱ

ብቻ የመጣውንና እንዲህ የሚለውን ድምፅም ሰማ። «እቶን እሳት ውስጥ ለተጣሉ ሦስት ወጣቶች እንዳደረግኩ፤ ለአንተም አደርግልሃለሁ።»

ታዲህ በዚሁ መንፈስ ውስጥ ሆኖ፤ «ለሦስቱ ወጣቶች እንዳደረግህ ለእኔም ብታደርግ፤ ተአምራትህን ለቤተ ክርስቲያኔ እነግራለሁ። ከጠራሽኝም ወደ አንተ ለመምጣት ፈቃደኛ ነኝ» አለ።

ይህን ብሎ ትንፋሹን ዋጥ አደረገና ወደ ሽቦው ተጠጋ። በዙሪያው ያሉ ሁሉ ወደ እርሱ አፍጥጠዋል። ሽቦውን በድፍረት እንደ ጨበጠ ሕንፃው ውስጥ የነበረው መብራት ድርግም አለ። በስፍራው ከነበሩት አንዱ ግራ በመጋባት ወደ ውጭ እሮጦ ማብሪያና ማጥፊያውን ከፈተሽ በኋላ፡- «አካባቢው ጨልሟል! መብራቱ ከማሠራጫው ሳይጠፋ አይቀርም» አለ።

«እንዴት ጠፋ?» ተባባሉ በድንጋጤና በፍርሀት። በአካባቢው እየተተራመሱ በማጉረምረም ማድረግ የሚገባቸውን ነገር ያሰላሰሉ ጀመር። በመጨረሻም ታዲህ ከነበረበት እንዲወርድ አዘዙት። ከቆየበት መንፈስ የተነሣ በፍርሃት እየተንቀጠቀጠ ወርዶ ቀጣይ ውሳኔያቸውን ጠበቀ።

«የአንተ ኢየሱስ አንድ ነገር ነው. . . ሌላ ውሳኔ መስጠት ይኖርብናል» አሉ ጭለማው ውስጥ እንደሆኑ። ከዚያም እየተጣደፉ ከጊዜው ሁኔታ የሚያላቅቃቸውን ሌላ ውሳኔ ለታዲህ እንዲህ በማለት ነገሩት። «በመጀመሪያ ሂድና ቤተ ክርስቲያንህን ዝጋ። ሁለተኛ ወደ ፊት በስብከት ሥራህ ለመቀጠል ከፈለግህ አዲስ አበባ ሄደህ በከፍተኛ ባለሥልጣኖች አስፈቅድ።»

«የመጀመሪያውን ትእዛዛችሁን አልቀበልም፤ ሁለተኛውን ግን አደርጋለሁ፤ ከዋናው ጽሕፈት ቤት ፈቃድ ለማግኘት። ዋናውን ፈቃድ ግን ከእግዚአብሔር አግኝቻለሁ» አለ ታዲህ።

«ውጣ ከዚህ፣ አንተ ጅል ነገር!» አሉና ጮሁበት።

ታደሠ ልብሶቹን ሰበሰበና በደስታ ከእሥር ቤት ወጣ። በዚያው ምሽት ወደ ጨንቻ ተራራ ገሣገሠ። መንገዱ ስድስት ሰዓት የሚያስኬድ ቢሆንም፣ በደስታ ጉልበት በሦስት ሰዓት ደረሰ። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የተሰበሰቡትን ቤት አንኳክቶ ሲጠባበቅ፣ ሠራተኛይቱ ወደ በሩ ተጠጋችና «ማን ነህ?» እያለች በቀስታ ከፈተች።

«ታደሠ ነኝ» አለ ወደ ውስጥ ዘው እያለ።

ይህ ከእቶን እሣት ውስጥ የወጣው ወጣት፣ መገረም በዋጣቸው የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መሀል ተቀምጦ የመፈታቱን ተአምር ይነግራቸው ጀመር። በትንቢተ ዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ እንደተጠቀሰው ከሦስቱ ዕብራውያን፣ ማለት ከእነሲድራቅ ጋር የነበረው «አራተኛ ሰው» ክርስቶስ ከእርሱም ጋር ነበር። በመጨረሻቸው ቀናት፣ እሥር ቤት ውስጥም ሆነ ውጭ፣ ስለ እግዚአብሔር ታዳጊነት የሚያውቀውን ልምምድ ይመሰክራል። በሆነው ነገር ሁሉ ክብርን በመስቀል ላይ ለከበረውና ሊመለከ ለሚገባው እግዚአብሔር ሰጠ እንጂ፣ ለራሱ መደነቂያነት አላዋለውም።

የመጠበቅ ሥቃይ

«ምን ሆነሻል ፋንታዬ? እንደገና እጮኛ ቢመጣልሽም አላገባም ትያለሽ። ተምረሻል፤ ለጋብቻም ደርሰሻል። ለምንድን ነው እምቢ የምትይው?» አሉና ወላጆቿ በጥያቄ አፋጠጧት።

የፋንታዬ ቤተሰቦች ተጨንቀዋል። ብዙው ድርጊቷና ሁኔታዋ አይገባቸውም ። መጽሐፍ ቅዱስ ታነብባለች፤ እሑድ ጠዋት ወደ አልታወቀ ስፍራ ትሄዳለች። እነዚህ ድርጊቶቿ ያለምንም ጥርጥር የሚያመለክቱት ከእነዚያ አደገኛ ጴጌዎች ጋር መግጠም መጀመሯን ነው። ይሁን እንጂ ጥሩ ልጅ ናት፤ ሰው አክባሪ፤ ታዛዥና ጭምት። ከሁሉም ይልቅ በሚያስፈሩ ለውጦች መሀል ሆና የምታሳየው በራስ መተማመንና ልቦ መሰላት ግራ አጋባቸው።

በየእሑዱ ንጉሤ ወደ አለበት እሥር ቤት በሚያደርጋት አውቶቡሶች ትሣፈራለች። የከተማው ኗሪ በጥርጣሬና በፍርሀት የተሞላ ስለሆነ ጉዞው ያስፈራል። የቀይ ሽብር ዘመቻ ስለ አበቃ፤ የሰዎች እሬሳ በየመንገዱ አይታይም። በአሁኑ ጊዜ አብዮቱን ለመቃወም አይቻልም። በአውቶቡስ በመጓዝ ላይ እያለች በመስኮት በኩል ወደ አንድ ሆስፒታል ተመለከተች። በጦርነቱ ወቅት እግሮቻቸው የተቆረጡ ወታደሮች ግቢው ውስጥ ይታያሉ። ከፊሎቹ ተሽከርካሪ ወንበር ላይ ተቀምጠው፤ ሌሎቹ ደግሞ ምርኩዛቸው ላይ ደገፍ ብለው በመቆም በመንገድ ላይ የሚተላለፈውን ተሽከርካሪ ይመለከታሉ። በየጎዳናው ደግሞ የኔብጤዎች ለልመና ይራወጣሉ። ብዛታቸው ከቀድሞው ጨምሯል። ብዙ ሰዎች ለድህነት መዳረጋቸው ገህድ ነበር። ወጎኒ ቤቱ አቅራቢያ አለው አውቶቡስ ማቆሚያ ውስጥ አንዲት የደክማት የኔብጤ ከልጆቿ ጋር ልብሶቻቸውን ያሰጣሉ። ፋንታዬ የኔብጤዎቹ፤ በጨርቅ የቋጠሩትን ፍርፋሪ አይታ በጎዘኔታ ተመለከተችው፤ እነርሱም አዩዋት።

ጉዞው ምንም ይምስል ምን የፋንታዬ ወገኒ ቤት መድረስ እርሷንም ሆነ ንጉሤን ደስ አሰኝቷቸዋል። በአጥር ተለያይተው በሚያሳልፉት አጭር ቆይታ የሚያወሩት በሳምንቱ ውስጥ የገጠሟቸውን ዋና ዋና ነገሮች ነው።

መለያየታቸው ብቻ ነው የሚያሳዝነው፤ እንጂ በሌላው እጅግ ደስተኛ ነው። በእሥር ቤቱ ውስጥ አገልግሎቱ የሚሆነውን ነገር በማየት ሁል ጊዜ ይደስታል። ይህን ፋንታዬም ተረድታለች። ንጉሤ እሥር ቤት ውስጥ ያሰባሰበው የክርስቲያኖች ቡድን በማደግ ላይ ነው። የቡድኑ አባላት እሥረኞችን ያነጋግራሉ፤ ፈቃደኞች የሆኑ ሰዎች ሲኖሩም መጽሐፍ ቅዱስ ያስጠናቸዋል። መጽሐፍት ይቸግሯቸዋል፤ በመሆኑም አንዱን መጽሐፍ ቅዱስ ሰባ ቦታ ከፋፍለው የተጠቀሙበት ጊዜ ነበር። ሐሙስ፣ ሐሙስ በሚኖራቸው የገላ መታጠብ ፕሮግራም ወቅት መታጠቢያ ቤት ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ገጾችን የመለዋወጥ ዘዴ ቀየሱ። እሥር ቤቱ ውስጥ ለወንጌል ሥራ አመቺ ሁኔታ ባይኖርም፤ ብዙ ሰዎች በክርስቶስ እያመኑ ዳግም ልደት ያገኙ ነበር። «ስውሯ የኅብረት ቤተ ክርስቲያን» ብለው ነው እራሳቸውን የሚጠሩት። ይህን ስም የወሰዱት ከመዘጋቷ ገሀድ ከነበረችውና አዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ አጠገብ ከነበረችው የኅብረት ቤተ ክርስቲያን ሲሆን እነርሱ «ስውሯ» አሏት። የወገኒ ቤቷ ቤተ ክርስቲያን ለዓለም አታይም። አባላቷ ግን የሰማይ አባታቸው የሚያያት መሆኑን በማመን ይደሰቱ ነበር።

አርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን በገሀድ እንድትንቀሳቀስ ተፈቅዶላታል። መካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያንም እንደ ፕሮቴስታንቶች ተወካይ በመንግሥት ትታወቃለች። የሉተራን ወይም የመካነ ኢየሱስ ቤተ እምነት አባል ያልሆነችና ባልታወቀ ሁኔታ ሳትዘጋ የቀረችው አቶ ኬዳሞ የሚያገለግሉባት የመሠረተ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ነበረች። በሥራ ላይ የነበሩ አብያተ ክርስቲያን የተዘጉት እንዲገለገሉባቸው ሕንፃዎቻቸውን

ፈቀዱላቸው። በዚህ መሠረት በሕገ ወጥነት የተፈረጁት ቤተ ክርስቲያናት አባላት የት መሆናቸው እንዳይታወቅ ቦታ እየለዋወጡ ፈቃድ ባላቸው አብያተ ክርስቲያን ውስጥ ይሰባሰቡ ነበር። በዚህ አካሄድ በቤተ እምነት ደረጃ የነበረው ልዩነት ተወግዶና በስፍራው ኅብረት ተተካ። ይህም አብዮቱ ያመጣው በረከት ነበር።

ፋንታዬ በሥራ ላይ ወደአሉ አብያተ ክርስቲያን እየሄደች ታመልካለች። ዋናውን መንፈሳዊ አገልግሎት የምታገኘው ግን፣ በሠፈሯ ከነበረው ሕቡዕ ኅብረት ነበር። እያንዳንዱ የኅብረቱ አባል፣ ቢያንስ ከቤተሰቡ አንድ ሰው የታሠረበት፣ ጦር ግንባር የሄደበት ወይም ሌላ ችግር የገጠመበት ስለሆነ፣ የኅብረቱ ጸሎት ከልብ ነበር። አባላቱ እንዲህ ባለ ሁኔታ ውስጥ ቢገኙም፣ ያመኑትን ስለሚያውቁና በእርሱም ስለሚተማመኑ ድል ነበር የሚሰማቸው።

ከአዲስ አበባ ውጭ በአማኞች ላይ ስለሚደርሰው መከራ የሚሰማው ዜናም የሕቡዕ ቡድን የሚጸልይበት ጉዳይ ነበር። ጊዜው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አራት መቅሰፍቶች ምሥራቅ አፍሪካ አካባቢ የወረዱ የመሰለበት ሆነ። የመገናኛ ዘዴዎች በመንግሥታቱ ቁጥጥር ሥር ስለሆኑ፣ የችግሩን ከባድነት አብዛኛው ሕዝብ አልተረዳም። ጋዜጠኞች ችግሩ በተባባሰበት አካባቢ እንዲደርሱ አይፈቀድላቸውም። አብዛኛውን ጊዜ የውጭ ጋዜጠኞች ናቸው በአፍሪካ ቀንድ አካባቢ ያለውን ችግር የሚያስተጋቡት። ሱዳን፣ ሱማሊያና ኢትዮጵያ ውስጥ ያሉ ተቀናቃኞች የእርስ በርስ ውጊያ ተባብሶ ነበር። በዚህ ሳቢያ ከጦርነቱ፣ ከወታደርነት ምልመላና ከርሀብ ለመሸሸ አካባቢውን እየለቀቀ በተፈናቃይነት ይንከራተታል።

ኢትዮጵያ ውስጥ በ1966 ዓ.ም በንጉሡ አገዛዝ ዘመን ተከስቶ የነበረው ርሀብ፣ ከአሥር ዓመት በኋላ እንደገና መመለሱ ነበር

አስገራሚው ነገር። ማርክሳዊው መንግሥት አሥረኛውን የአብዮት በዓል በብዙ ወጪ ባከበረ ጊዜ ወሎ ውስጥና በሌላው የአገሪቱ ክፍል የተከሠተው ርህብ ተባብሶ ነበር።

በዚህ ጊዜ በሰሜኑ የአገሪቱ ክፍል «የሙሴ ዘመቻ» የተሰኘና ኢትዮጵያውያን ፈላሻዎችን ወይም «ቤተ እሥራኤላውያንን» ወደ እሥራኤል የማጓጓዝ ምስጢራዊ እንቅስቃሴ ይካሄድ ነበር። እነዚህ ወገኖች «ጥቁር አይሁዳውያን» ይባሉ ነበር።

በ1977 ዓ.ም አሥር ሺህ የሚሆኑ ፈላሻዎች ከሰሜን ኢትዮጵያ መንደራቸው ተነሥተው ወደ ሱዳን ለመጓዝ እጅግ አድካሚ የሆነውን የአንድ ወር የእግር ጉዞ ተያያዙት። በጉዞው ወቅት አንድ ሺህ ያህል ሰዎች በተፈጥሮና ሰው ሠራሽ በሆነ ችግር ማለት፣ በተራራዎች፣ በኢትዮጵያ ወታደሮች ወይም በጠረፍ ጠባቂ ሱዳናውያን ሕይወታቸውን አጥተዋል። እተዘጋጀላቸው መጠለያ ሠፈር በደህና ከደረሱት መሀል ከሁለት እስከ ሦስት ሺህ የሚገመቱት ወደ ኢየሩሳሌም የሚያደርጉትን የምስጢር ጉዞ መጀመር ሲጠባበቁ በጉዳትና በበሽታ ሞተዋል።

ይህ ሁሉ የተደረገው በምስጢር ነበር። ምክንያቱም በጊዜው የነበሩት የአገሪቱ መሪ ሊቀመንበር መንግሥቱ፣ ከእርሳቸው በፊት እንደነበሩ መሪዎች የፈላሻዎችን ከኢትዮጵያ መውጣት በመከልከላቸው ነው። አይሁድ የሆኑት ፈላሻዎች ከአገር እንዲወጡ ቢፈቅዱ፣ ኃይማኖታዊ የሆኑና ያልሆኑ ሌሎች ሰዎችም ከአገር እንወጣ ብለው ይጠይቋቸው ነበር። በ1977 ዓ.ም የተፈጠረው ድርቅ በውጭ መገናኛ ብዙሀን መጋለጡ፣ እርዳታ ከውጭ እንዲገባ መደረጉና በተፈጠረው ችግር ምክንያት ብዙ ሰዎች ከአገር መውጣታቸው፣ ለማርክሳዊው መንግሥት አሳፋሪ ነገር ነበር።

የፈላሻዎች ጉዳይ ውስብስብ ነበር። የአገሪቱ መሪ የነበሩት መንግሥቱ ኃይለማርያም ለዓላማቸው ማከናወኛ የሚሆን

እርዳታና የጦር መሣሪያ ፈለጉ። ለወታደራዊ ጉዳይ የሚወጣው ገንዘብ የአገሪቱን ምጣኔ ሀብት አደረቀው። ለአሥረኛው ዓመት የአብዮት በዓል የወጣው ገንዘብም ቀላል አልነበረም፤ በኋላ እንደተገለጠው 100 ሚሊዮን የአሜሪካ ዶላር ነበር ለበዓሉ ዝግጅት የተመደበው። አንዳንድ ሁኔታዎች ሲጤኑ፣ ከሎኔል መንግሥቱ ፈላሻዎችን በእሥራኤል መንግሥት በኩል በቀረቡላቸው ጥቅሞች የለወጧቸው ይመስላል። ኢትዮጵያውያን አይሁዶችን ከነበሩበት ለማውጣት፣ እስራኤል ከደረሱ በኋላ ለአንድ ዓመት የሚያስፈልጋቸውን ወጪ ጨምሮ የሚያስፈልገው ገንዘብ 100 ሚሊዮን ዶላር ያህል እንደሚሆን እስራኤል ገምታ ነበር። በዚህ ዘመናዊ ፍልሰት ወይም ዘጸአት አማካይነት ሰባት ሺህ የሚሆኑ «ጥቁር አይሁዶች» ለሁለት ወይም ሦስት ሺህ ዓመት ከኖሩበት የኢትዮጵያ ምድር ወጡ።

ብዙ ኢትዮጵያውያንና ኤርትራውያንም ወደ ሱዳን ሸሽተዋል። ከአገራቸው ከሚወጡ ሰደተኞች ብዙዎቹ ድንበር ላይ ይታገዱና፣ አገር የለሽ ይሆናሉ። ሩት ግራብር የተባሉ አንዲት ጸሐፊ እንዲህ ብለዋል። «ከኢትዮጵያ ሸሽተው፣ ሱዳን እሚገኘው ካምፕ ከገቡት ሰደተኞች ውስጥ አይሁዳውያን ፈላሻዎች ብቻ ነበሩ የሚሄዱበት ስፍራ አግኝተው ወደ እስራኤል፣ በኮሚኒስቱ መንግሥት ውጉዝ ወደ ሆነችው አገር ለመሄድ የቻሉት።»

በብዙዎቹ ኢትዮጵያውያን አዲሱ ማኅበራዊ ዕቅድ በፈጠረው ብጥብጥ ስለተዋጡ፣ ስለ ምሥጢራዊው የፈላሻዎች ፍልሰት የሚያውቁት ነገር አልነበረም። ቀጣይ እስትራቴጂው «የመንደር ምሥረታ» መሆኑን መንግሥት አወጀ። ገበሬዎች ጎጆዋቸውን እያፈረሱ በተበታተነ ሁኔታ ከሚኖሩበት ወደ አንድ አካባቢ ተሰባስበው መንደር እንዲመሠርቱ ተደረገ። አልተሳካም እንጂ፣ ዓላማው ማኅበራዊ አገልግሎትን በዘመናዊ ሁኔታ እንዲያገኙ ለማድረግ ነበር።

ሌላው የኢትዮጵያ መንግሥት ዕቅድ ሠፈራ ነበር። ሰዎችን ርህቡ ከበረታቡት አካባቢ በግድ ወደ ሌላ የማጓጓዝ ብልህት ለምርት በሚያመች አካባቢ ለማስፈር ይሁን ወይም ሌላ ተቃውሞን ለመከላከል አልታወቀም። ያም ሆነ ይህ ስድስት መቶ ሺህ የሚሆኑ ሰዎች ከሰሜኑ የሀገሪቱ ክፍል ተነሥተው፤ ወደ ተለያዩ የደቡብ አካባቢዎች ተጓዝተዋል። አንዳንዶቹ ተስማሚ ባልሆኑ፤ አደገኛው የጼጼ ዝንብ በብዛት በሚገኝበትና ከነበሩበት በባሰ አካባቢ ነበር የሠፈሩት። ለምሳሌ፤ ከትግራይ አካባቢ የተጓዝተው ሠፋሪዎች የሱዳንን ድንበር አቋርጠው በመጓዝ እሱዳን የእርስ በርስ ውጊያ ክልል ውስጥ ገብተዋል። በመሆኑም እስፋራው ከነበረው ጦርነት ለማምለጥና፤ ከረምት ገብቶ ሱዳን በተባለው አካባቢ ያለው ረግረግ መንገዳቸውን ሳይዘጋው ወደ ሰሜን መሸሽ ነበረባቸው። በዚህ ሁኔታ ይጓዙ የነበሩትና በድካም የጠወለጉት ሰደተኞች ሰሜን ሱዳን ውስጥ እሚገኝ አንድ ሰደተኞች ሠፈር ገብተው ለከባድ የበረሃ ሙቀትና የኮሌራ በሽታ ተጋልጠዋል። አንድ ቀን ንጋት ላይ ድምፅ ሳያሰሙ በመነሣት በመቶ ኪሎ ሜትሮች ርቀት ላይ ወደሚገኘው ደጋማ አገራቸው ለመሄድ ወደ ምሥራቅ ጉዞ ጀመሩ። በረሀውን የሚያቋርጠው ጉዟቸው፤ ለምት የሚዳርግ ሌላ ጦርነት ወይም የረሀብ አደጋ የሚጠብቀው ነበር። ተሳክቶላቸው በደህና አካባቢያቸው ቢደርሱ፤ የተጓዙት ዙሪያ እርቀት የሚያስገርም ይሆናል። በዚያ የመከራ ዘመን ነፃ ሰዎች ከአሥረኞች የተሻለ ሕይወት አላቸው ብሎ ለመናገር አያስደፍርም።

የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያን፤ ምንም ድሀ ቢሆኑ ሕዝቡን ለመርዳት የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል። ዶክተር ሙላቱ፤ ሻሸመኔ ውስጥ ከገጠማቸው መከራ በኋላ የቃለ ሕይወት ልማት ፕሮግራምን ለመምራት ወደ አዲስ አበባ ተዛወሩ። የልማት ፕሮግራሙ እርዳታን ከውጭ በማሰባሰብ፤ ለውኃ ጉድጓድ ቁፋሮ፤ ለደን ልማት እና ለእርዳታ እህል መግዣነት ያውለዋል።

ፕሮግራሙ ብዙ ትኩረት ያደርግ የነበረው ርህቡ ወደ በረታበት ወደ ሰሜን ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ፣ እንደ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ዋና ጸሐፊነታቸው አቶ ተክሌ፣ እርዳታ የማድረግ ከባድ ሽክም ይሰማቸው የነበረው ለደቡብ አካባቢ ነበር። ይህ የሆነበት ምክንያት ከአብዮቱ በፊት ሚስቶናዊ አብያተ ክርስቲያንና ትምህርት ቤቶች፣ ክሊኒኮችና ሆስፒታሎች አገልግሎት ይሰጡ የነበሩት እዚያ ስለነበር ነው።

የግለሰብ ክርስቲያኖች መታሠርና የአብያተ ክርስቲያን መዘጋት ሪፖርት በየጊዜው ወደ አቶ ተክሌ ይደርስ ነበር። እርሳቸውም የታሠሩትን በመጎብኘትና፣ እንዲፈቱ በመማለድ የተቻላቸውን አድርገዋል። በመጨረሻም ድርቁ ወላይታን ማጥቃቱ ተረጋገጠ። ወላይታ፣ ብዙ ክርስቲያኖች የታሠሩበትን አዲስ ጉባዔ የመሠረተች «እናት» ቤተ ክርስቲያን የምትገኝበት አካባቢ ነው። በ1975 ዓ.ም፣ ወላይታ ውስጥ የሚገኙት 738 የቃለ ሕይወት አብያተ ክርስቲያን የመዘጋታቸው ዜና አቶ ተክሌ ዘንድ ደረሰ።

ይህ ሁሉ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር እራሱን ያለ ምስክር አልተወም። ካድሬዎች የአንዱን የወላይታ ቤተ ክርስቲያን በነቀሉ ቁጥር ምሥጢራዊ ዐውሎ ንፋስ ይነሣና የካድሬዎቹን ቤት ቆርቆሮ ይነቃቅለዋል። እንዲህ ያሉ ያልተለመዱ ሁኔታዎች ካድሬዎችን ያስደነግጧቸው ነበር። ለምሳሌ፣ መፈክር እያሰማ ሾሞሎ የሚገኘውን ቤተ ክርስቲያን የዘጋ ካድሬ ነበር። ይህ ካድሬ አንድ ቀን፣ ወደ ገበያ ስፍራ ሄደ፣ በመጠጥ ሰከረና በዚያው ምሽት አእምሮውን ስቶ ወደቀ። ሌሊቱን ጅብ በልቶት ግራ መዳፉ ብቻ ነበር የተገኘው።

ጌዴኦ አካባቢም እንዲሁ ያልተለመዱ ሁኔታዎች ተከስተዋል። ዲላ ውስጥ፣ በመጀመሪያ የቤተ ክርስቲያኒቱ መሪ፣ አቶ ወርቁ፣ ቀጥሎ ደግሞ አሥራ ስድስት ዋና ዋና ሽማግሌዎች ታሠሩ። ሽማግሌዎቹ ክርስቶስን አንክድም በማለታቸው፣ ኬንያ ድንበር

ወደሚገኘው ያቤሎ ተላኩ። እዚያ ሞቃት ስፍራ የነበረው እሥር ቤት እጅግ አሠቃቂ ነበር። እዚያም ሆነ ሌሎች ስፍራዎች የሐዋርያት ሥራ ውስጥ የተገለጡ ሁኔታዎችን የመሰሉ ድርጊቶች ይከናወኑ ነበር። በጳውሎስ ምክንያት እንደሆነው የእሥር ቤት ኃላፊዎች በክርስቶስ አመኑ። ክርስቲያን እሥረኞች በጥባጮችን አረጋግቶ ሰላምና ሥርዓት የማስከበር ብቃት ይታይባቸው ስለነበር ሌሎች ታሳቢዎችን የመቆጣጠር ኃላፊነት ይሰጣቸው ነበር፤ በአጭሩ ለመግለጥ ያህል፤ እሥር ቤቶች «የታሠረ አድማጭ» ያላቸው ሆኑ። ያ አድማጭ የመስካሪዎቹን ሕይወት አብረውት በሚኖሩት መከራ የሚፈትን ነበር።

በሚስቶችና በቤተ ክርስቲያኒቱ ብሔራዊ ቢሮዎች ውስጥ ሚስተር ከምበርስና አቶ ተክሌ፤ ድርጅቶቻቸውን ለመምራት፤ ለአስቸኳይ ጥያቄዎች መልስ ለመስጠትና አድካሚ በሆኑ የፍርድ ቤት ቀጠሮዎች ላይ ለመገኘት ሌት ተቀን ይሠራሉ። «የዓለም ሠራተኞች ዐመፁ» በሚለው መፈክር መሠረት የወንጀል ክሶች ይቀርባሉ። ይህ በእንዲህ እንዳለ፤ ጆን ከምበርስ የልብ ሕክምናቸውን ለመከታተል በየጊዜው ወደ ውጭ አገር ጉዞ እንዲያደርጉ ተነግሯቸው ነበር። በአንድ አስጨናቂ በነበረ የፍርድ ቤት ሙግት ወቅት፤ ሚስተር ከምበርስን የፍርድ ቤቱን ጥያቄ ሳያረኩ ከአገር መውጣት እንደማይችሉ ከዳኛው ተነገራቸው። ነገሩ እንደ እሥራት ፍርድ የሚቆጠር ነበር። «ማርካት» የሚለው ቃል ግልጽ የጉቦ ጥያቄ ነው።

ጆን፤ ሱዳንና ኢትዮጵያ ውስጥ የሚካሄደው ሚስቶናዊ ሥራ ኃላፊ ስለሆኑ እንዲህ ያሉት ውስብስብ ነገሮች አስተዳደሩን አስቸጋሪ አደረጉት። በሁለቱ አገሮች መካከል የተፈጠረው ጠላትነት የአየር መገናኛ መሥመር መቋረጥን አስከተለ። ዳይሬክተሩ ከአዲስ አበባ ወደ ካርቱም ለመሄድ፤ ወደ ኬንያ መብረርና በሌላ አቅጣጫ መሄድ ነበረባቸው። ትክክለኛውን የበረራ መሥመር የማግኘቱ ነገር አንዳንዴ ለቀናት ያስጠብቃል።

በመሆኑም በዓለም አቀፍ ቢሮ ያሉት አለቆቻቸው፤ ሚስተር ከምበርስ የሚስዮኑን የምሥራቅ አፍሪካ ተልዕኮ ለማከናወን ይቻላቸው ዘንድ ወደ ኬንያ እንዲዛወሩ አሳስቧቸው። በማሳሰቢያው መሠረት ከምበርስና ባለቤታቸው ናኦሚ ቅር እያላቸው ወደ ኬንያ ተዛወሩ። በ1990 (እ.ኤ.አ) ሚስተር ከምበርስ ወደ ኢትዮጵያ በመመለስ ማርክሳዊው መንግሥት በሥልጣን ላይ በቆየባቸው ዓመታት ስለተከናወኑት ነገሮች ምስክርነቶችን ሰብስበው እንደ ሰጦታ ለቤተ ክርስቲያን እንደሚያላትሟቸው ማንም አላወቀም ነበር። የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለተዘጋጀው መጽሐፍ ገላጭ የሆነውንና «በሁሉ ደስ ይበላችሁ» የሚለውን ርእስ መረጡ።

በብዙ መከራ መሀል እግዚአብሔር ጊዜያዊ መጽናኛ ላከ። በ1977 ዓ.ም ፓስተር ዩ ክዎንግ እና ሊሊ ህሴህ ለሁለት ሳምንታት ቆይታ ወደ ኢትዮጵያ ተመለሱ። ይህ አራተኛ ጉብኝታቸው ነበር። በጊዜው የነበሩት የመንግሥት መሪዎች የሌላ አገር ተወላጅ የሆነ ሰው ከአዲስ አበባ ውጭ እንዲጓዝ አይፈቅዱም ነበር። በመሆኑም ምሥጢራዊ ስብሰባዎች ተዘጋጁ። እነ ፓስተር ዩ በዚህኛው ጉብኝታቸው ወቅት የኢትዮጵያውያንን ምስክርነት አደመጡ እንጂ፤ ብዙም አላስተማሩም። ሚስዮኑ ዋና ቢሮ ውስጥ በሚገኙትና ሚስ ሩት ክሬመር እተባሉት ሴት ባለ ሁለት ክፍል ቤት ውስጥ፤ በአንድ ጊዜ አምስት ወይም ስድስት ሰዎች ይሰበሰባሉ። ሴትዮይቱ ከኒውዚላንድ የመጡ ሲሆኑ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራ ተሠማርተዋል። ከኢትዮጵያውያን ጋር በጣም ቅርብ ግንኙነት ያላቸው ብርቱ ሴት ናቸው። በተለያዩ ቋንቋዎች ከኢትዮጵያውያን የሚሰሟቸውን ታሪኮች ወደ እንግሊዝኛ እየተረጎሙ ለእነ ፓስተር ዩ ይሰጧቸው ነበር። ከታሪኮቹ አንዱ፤ አንድ ኢትዮጵያዊ በሯ በምስማር ስለ ታሸገባት ቤተ ክርስቲያን የተናገረው ነው። አስፈሪ ዐውሎ ንፋስ በሩን በረገደው። ይህን

የተመለከቱት የአካባቢው ባለሥልጣኖች እንደገና ሊዘጉት አልደፈሩም። ሌላው ሰው የተናገረው ታሪክ፣ ያቤሎ እሥር ቤት ውስጥ በውኃ ችግር ምክንያት ተስፋ በቆረጡ ጊዜ የገጠማቸው ነው። ክርስቲያን እስረኞች ዝናብ ይዘንብ ዘንድ እንዲጸልዩ፣ አማኝ ያልሆኑ ሰዎች ጠየቋቸው። «ንስሐ ካልገባችሁ አንጸልይም» አሉ ክርስቲያኖቹ። የአካባቢው ሰዎች እውነተኛ ንስሐ ለመግባት ሞክሩ። በዚያው ቅጽበት ከተማው ውስጥ ብቻ ከባድ ዝናብ ዘነበ። «ፓስተር ዩ፣ የምንኖረው በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የተመዘገበውን ጊዜ በመሰለ ወቅት ነው» አለ አንድ መስካሪ በታላቅ ፍርሀትና አክብሮት።

እነ ፓስተር ዩ ወደ እስያ ተመልሰው በዚያ ላሉት አማኞች እንዲህ ብለው ነገሯቸው፡- «የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ስላላቸው የሕይወት ምስክርነት እግዚአብሔርን አመስግኑ። ከእሥር ዓመታት ስደት በኋላ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እየበሰሉ ነውና።»

ንጉሤ፣ እሥር ቤት ውስጥ የመሠረተው የክርስቲያኖች ኅብረትም እያደገ ነበር። የኅብረቱ አባላት በሥጋቸው እሥር ቤቱ ውስጥ ያለውን ሥቃይ በመቀበል ላይ ቢሆኑም፣ ከከበባቸው ግድግዳ ባሻገር ባለው መንፈሳዊ ነጻነታቸው ደስተኞች ነበሩ። በኅብረታቸው አማካይነት ብዙ ሰዎችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ አምጥተዋል። ንጉሤ «ዓለም በቃኝ» እሥር ቤት ውስጥ በቆየበት ጊዜ ሦስት መቶ የሚሆኑ ሰዎች ወደ ኅብረቱ ተጨምረው ነበር። አንዳንዶቹ በመጨረሻ በመንፈስና በሥጋ ነፃ እየሆኑ ከእሥር ቤቱ ወጡ።

በረጅሙ የእሥር ቤት ቆይታው ወቅት ንጉሤ ካናዳ ካለው ከጆን ጋር ደብዳቤ አልተለዋወጠም። ጆን ሚስት ማግባቱን ግን ሰምቷል። ንጉሤ ከጆን ጋር የነበረውን የልጅነት ጊዜ አስታወሰ፣ ጆን ሚስት አግብቶ ምን እንደሚመስል በአእምሮው ሊሥለው ሞከረ። መምህር የሆነው ባደኛው ሙሉጌታም የአቶ ተክሌን

ልጅ ማግባቱን ሰማ። እነዚያ ጓደኞቹ ዕድሜያቸው ሠላሳዎቹ ውስጥ ገብቷል። ንጉሤ፣ ፋንታዬ ያለችበትን ሁኔታ አስታወሰና የበደለኝነት ስሜት ተሰማው። እናት ለመሆን በምትችልበት ዕድሜ እርሷ ብቻዋን ተቀምጣለች። እርሱ ደግሞ ምንም የማምለጫ ተስፋ በሌለበት ወጥመድ ውስጥ ገብቷል። እሥረኞች አቤቱታ የሚያቀርቡበት ሁኔታ እንኳን የለም።

አንድ ጊዜ፣ በሌብነት የተከሠሠ አንድ እሥረኛ ወፈፍ በተሰኘ ሁኔታ ወደ ንጉሤ መጣና ፋንታዬ አለቃዎን ማግባቷንና እርሱም እሠርጉ ላይ እንደነበረ ነገረው። እንዲህ ያለው ዜና ንጉሤን በጣም ይጎዳዋል። በመሆኑም መጥታ እስኪያያት ድረስ በነበሩት ቀናት ሲሠቃይ ቆየ። የሰማውን ነገር ታደርገዋለች ብሎ ባይጠረጥርም፣ እውነቱን ከእርሷ ሊሰማ ጓጓ።

የምትሠራበት የጤና ጥበቃ ሚኒስቴር፣ በዚህ ጊዜ ፋንታዬን አዲስ አበባ ውስጥ ስለ መደባት፣ ወደ ነበረችበት ተመልሳለች። ከእሥረኛ ጋር የመገናኘቱ ፍርሀት አንዳንዴ ይፈታተናት ጀመር። «ሰላማዊ ኑሮሽን ለአደጋ አትዳርጊው» የሚል ድምፅ በጆሮዋ ሹክ ይላታል። እንዲህ ያለው ስሜት አግዲት ለአንድ እሑድ እንኳን ሄዳ ሳታየው ብትቀር፣ ንጉሤ በጣም ይበሳጫል።

«አግቢ» የሚለው የዘመዶቿ ጉትጎታና ፍጻሜ ስለሌለው እሥራት የምትሰማው ወሬ አእምሮዋን አስጨነቀው። «ከንጉሤ ጋር ያለኝን ግንኙነት ላቋርጥና አግብቼ ልረፈው?» እያለች ታሰላስል ጀመር። ደጋግማ አሰላስለችና፣ «አስጨናቂው ነገር ከሚቻለን በላይ ነው እንዴ?» አለች ለራሷ።

ከዓመታት በፊት፣ እግዚአብሔር እውነተኛ ተከታዩ የሆነና ሕይወቷን የሚጋራ ክርስቲያን የትዳር ጓደኛ እንዲሰጣት ጸልያ ነበር። ያንኑ እየደጋገመች ትጸልይ ጀመር። ያኔ፣ በጸለየች በወሩ፣ ከንጉሤ ጋር ለመጀመሪያ ጊዜ በተገናኘችበት ምሽት እግዚአብሔር ለጸሎቷ መልስ አድርጎ የሰጣት ንጉሤ መሆኑን የተረዳችበትን አስደናቂ ማረጋገጫ አስታወሰች። «አንተ

የመረጥክልኝን እፈልጋለሁ» በማለት ለጌታ ቃል ገብታ ነበር፤ ያኔ። አሁንም ያንኑ ቃል ደገመችው። ሳምንታትና ወራት ሲለዋወጡም ፋንታዬ በቃሏ ጸናች። በመሀሉ ሌላ እጮኛ መጣላት። እምቢ ብላ ወላጆቿን እንደገና ቅር አሰኘቻቸው።

ዓመታት ሲፈራረቁ የእርሷም ዕድሜ ገፋ። ንጉሤም ይህን በመረዳት አግብታ የእናትነት ወግ እንዳታይ ስለአደረጋት በደለኛ ነት ተሰማው። ፋንታዬ ግራ ቢገባት ጊዜ፤ «ግንኙነታችንን ማቋረጥ ይኖርብን ይሆናል» አለችው አንድ ቀን። የአባባሏን ትክክለኛነት ተገነዘበ። ነጻነቷን ሊነፍጋት የማይገባው መሆኑን አመነና፤ ሰጣት።

ፋንታዬ ወደ ቤቷ ከተመለች በኋላ አንድ ቀን፡- «እግዚአብሔር ለአብርሃም ሀገር እንደ ሰጠው፤ ለእኔም አንቺን እንደ ሰጠኝ ነግሮኛል» በማለት የገለጠላት ቃል ትዝ አላት። እግዚአብሔር ለእምነት አባቶች ስለገባላቸው ተስፋ አሰላሰለች። እንዴት ነበር ልዑል የሆነው የእርሷ ጌታ ይስሐቅንና ርብቃን ያገናኛቸው? ጸለየች፤ ተጨነቀች። ነገር ግን ከንጉሤ ጋር የነበራትን ክቡር ግንኙነት ለማቋረጥ ድፍረት አላገኘችም። «ያዕቆብና ራሔል የመጣመሪያቸውን ዕለት ምን ያህል ጠበቁ? እኛስ ምን ያህል መጠበቅ አለብን?» አለች በአሳሏ። ነፍሷ ሰቆቃው ኤርምያስ ውስጥ ካለውና እንዲህ ከሚለው ቃል ጋር ተሟገተ፡-

«መከራዬንና ችግሬን፤ እሬትንና ሐሞትን አስብ።

ነፍሴ እያሰበችው በውስጤ ፈዘዘች።

ይህችን በልቤ አኖራለሁ፤ ስለዚህ እታገላለሁ።

ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው፤

ርኅራኄው አያልቅምና።

ማለዳ፤ ማለዳ አዲስ ነው፤

ታማኝነትህ ብዙ ነው።

እግዚአብሔር እድል ፈንታዬ ነው፤

ስለዚህ ተስፋ አደርገዋለሁ አለች» (3:19-24)።

ነጻነት

ጅራፍ ንጉሤ ሰውነት ላይ ሲያርፍ ጆን በአሳቡ ይታየዋል። እያንዳንዱ ጅራፍ በተሰነዘረ ቁጥር ስቅጥጥ እያለው ሊረዳው እጁን ይዘረጋል። እጁ የሚጨብጠው ግን ባደውን ስፍራ የሞላውን አየር ነበር። ጆን እንቅልፍ ስላልወሰደው፣ በአእምሮው የሚታየው ነገር ሕልም እንዳልሆነ ተረድቷል። ትዕይንቱ ግን ግልጥና የሚሰቀጥጥ ነበር።

ጆን ከኢትዮጵያ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው። የካናዳ ኑሮው ምቹና የተሟላ ነው። «እንዴት ነው ንጉሤን የረሳሁት?» አለ ለራሱ። ከንጉሤ ዘንድ ይደርሰው የነበረ ደብዳቤ ከተቋረጠ ሰባት ዓመት ሆኖታል። በ1971 ዓ.ም ያነሣሣው ስሜት አልፎ አልፎ ወይም በጸሎት ጊዜ ብቻ ትዝ የሚለው ነገር ሆኖ ነበር። በሕሊናው ዓይን ፊት ለፊት እስከ ተመለከተው ድረስ፣ የንጉሤ ሥቃይ እምብዛም አይሰማውም ነበር።

አንዳች ነገር በአእምሮው ውስጥ ስለተንጫጫበት እንዲህ አለ። «የራሴን ኑሮ በመኖር ላይ ነኝ። ሚስት አገባሁ፤ የልጅ አባት ልሆን ነው። የቀድሞ ጓደኛዬ ግን እሥር ቤት ውስጥ ተረስቷል። አንድ ነገር ማድረግ አለብኝ። ሁኔታው እንዲህ ሲቀጥል በዝምታ መመልከት የለብንም። ንጉሤ መፈታት አለበት!»

ወዲያውኑ መኪናውን አንቀሳቅሶ ሰዎች ቅሬታቸውን ወደሚገልጡበት የፌዴራል ቢሮ በመሄድ ቅሬታውን ለአንድ ባለሥልጣን በዝርዝር አስረዳ። «የቀድሞው የካናዳ አምባሳደር በኢትዮጵያ አሁን የት ናቸው?» በማለትም ጠየቀ። የካናዳው አምባሳደር አንድ ጊዜ ለውጭ ሀገር ሰዎች ባዘጋጀው ግብዣ ላይ ለመገኘት ከወላጆቹ ጋር ወደ ኤምባሲው ሄዶ እንደነበር አስታወሰ። አምባሳደሩ ርኅሩኅ ይመስላል። ጆን

እንዳውም፣ ሰውዬው በአንዳች አደጋ ቤተሰቦቹን ያጣ ሳይሆን አይቀርም በማለት አስቦ ነበር።

ጆን የሄደበት ፌዴራል ቢሮ ኃላፊ፣ አንድ ፋይል አስቀርቦ ከተመለከተ በኋላ፣ ስልክ አንሥቶ ደወለና፣ «ይኼውና ሰውዬው፣ አናግረው!» በማለት የስልኩን እጅታ ለጆን ሰጠው። ጆን እየተገረመ ስልኩን ከሰውየው ተቀበለና፣ ያለምንም በቂ ምክንያት ኢትዮጵያ ውስጥ ለብዙ ዓመታት ስለታሠረው ጓደኛው ተናገረ።

«የጓደኛህን ስምና የነገርከኝን ሁሉ ዘርዝረህ በጽሑፍ አስፍርና ሰጠኝ። ጓደኛህ የታሠረበትን ምክንያት በዝርዝር ይመረምር ዘንድ እኔን የተካኝን ሰው እጠይቀዋለሁ» አለ በወዲያኛው ጫፍ ያለው ተናጋሪ። ከዚያም አንድ አድራሻና የስልክ ቁጥር ሰጥቶት ስልኩን ዘጋው።

ጆን ወደ ቤቱ ተመልሶ ስለሠራው ነገር ለአባቱ ከገለጠላቸው በኋላ፣ «ድንገት ነበር ያደረግሁት፣ ባለሥልጣኑ ወዲያውኑ ከሰውዬው ጋር አገናኘኝ። ትክክለኛ ነገር ነው በማድረግ ላይ ያለሁት?» አለ።

አባቱ ለጆን ጥያቄ መልስ ከመስጠታቸው በፊት በሚገባ ስለሚያውቁት የኢትዮጵያ ሁኔታ ለጥቂት ጊዜ አሰብ አደረጉና «በፖለቲካው መንገድ ከሆነ የምትሄደው ተጠንቀቅ ጆን። ጉዳዩን የያዘው ትክክለኛው ባለሥልጣን ከሆነ፣ ጉዳዩ መልካም ፍጻሜ ያገኝ ይሆናል። እንዲያ ካልሆነ ግን ንጉሤን ይገድሉታል። ስለዚህ ወደ ጌታ ቅረብና ጸልይ» አሉት።

ጆን በአባቱ ምክር መሠረት ጸለየ፤ ደብዳቤውን ግን አልላከም። የንጉሤን ስም በስልክ አላስመዘገበም፤ ለቀድሞው አምባሳደርም እንደገና አልደወለለትም።

ነገር ግን፣ ጠንቀቅ ብሎ ለንጉሤ በትጋት ይጸልይለት ጀመር። በጥቂት ወራት ውስጥ፣ እርሱ ያልተረዳው እንዴትና ምን መሆኑ ያልተገለጠለት ነገር ሆነ። የነገሩ ፍጻሜ በኤስ ኣይ ኤም ጸሐፊ በኩል ደረሰው።

ያለምንም ማስጠንቀቂያ የፋንታዬ ሥቃይ በድንገት ተገታ። በ1979 ዓ.ም ፀደይ ወር፣ «ኑ እና እንደሰት ንጉሤ ተፈትቷል» የሚል ዜና ንጉሤ ቤተሰብና ክርስቲያን ወገኖች ዘንድ ደረሰ።

ፋንታዬ «ኑ እና እንደሰት» የሚለውን ዜና ስትሰማ ማመን ተስኗት ጥቂት ከቆዮች በኋላ፣ «አዎ፣ ክርስቲያኑ ኅብረተሰብ የሚፈቱ እሥረኞችን ይቀበላቸዋል። ለምሥጋናም ይሰባሰባል። <ንጉሤ ተፈትቷል> የሚለው ዜና እውነት ነው። የረጅም ጊዜ ጸሎታችን ተመለሰ ማለት ነው? ወደፊት በመካከላችን ምንም አጥር ሳይኖር ፊት ለፊት ልንገናኝ ነው?» አለች።

ፋንታዬ ንጉሤ እኅት አልማዝ ቤት ስትቃረብ ፍርሀት ፍርሀት አላት። ንጉሤ ከፋንታዬ ጋር ያለውን ግንኙነት አልማዝ አታውቅም። «ንጉሤ እኅት ቤት ውስጥ ይኖራል። እንዴት ነው <እንኳን በደህና ተፈታህ> ሊለው በተሰባሰበው ሕዝብ መካከል የምቀላቀለው? በእኔና በእርሱ መሀል ያለውን የስሜት ክብደት እንዴት ነው የምንሸሸገው?» እያለች አሰበች።

ሰዎች በየተራ እየቀረቡ ንጉሤን «እንኳን በደህና ተፈታህ» ይሉታል። በመጨረሻም የፋንታዬ ተራ ደረሰና አቅፋ ደስታዋን ስትገልጥለት እንባዋ ይወርድ ጀመር። እንዲህ ባለው ጊዜ ሰው ሁሉ በመተቃቀፍ ስለሆነ ደስታውን የሚገልጠው፣ ምሥጢራቸውን ሰው ልብ አይለው ይሆናል።

ከእንግዲህ የፋንታዬ ሕይወት አዲስ አቅጣጫ ይይዛል። በየእሑዱ ጠዋት ወደ ወጎኒ ቤት አትሄድም። ከእንግዲህ ስለ ንጉሤ መፈታት መጸለይ አያስፈልጋትም። «ስለ ምንድን ነው ታዲያ መጸለይ ያለብኝ?» አለች ለራሷ። «ስለ ብዙ ነገር፣ ሥራ

እንዲያገኝ ፤ እንድ. . . ። የለም፤ ያን ያህል እሩቅ ማሰብ አይገባንም። ንጉሤ አካላዊ ጥንካሬ ማግኘት አለበት። እሥር ቤት የቆዩ ሰዎች በነጻነት መኖርን እንደገና ሊለምዱት ይገባል። ቢፈቱም በፀጥታ አስከባሪዎች መጠርጠራቸው አይቀርም። ሥራ ማግኘቱ ደግሞ ምንም ክስ ለሌለባቸው ሰዎች እንኳን አስቸጋሪ ነው። ንጉሤ፤ ሌላ ሰው ማስተዳደሩ ይቅርና እራሱን በምን ያስተዳድራል?»

ነገር ግን ተስፋ ነበር! አብረው ያሳለፏቸው ጊዜዎች ነበሩ። እያንዳንዱን የጉዟቸውን እርምጃ እግዚአብሔር በታማኝነት አልመራቸውም? ስለ እነዚህ ልዩ ቀኖቻቸውና ስለ ወደፊት አናኗራቸውም በእርግጥ እግዚአብሔር ታማኝ ነው!

አዎ፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው። በመሆኑም ንጉሤና ፋንታዬ ጊዜ ሳያባክኑ አሳብና ዕቅዳቸውን ይገላለጡ ጀመር። ንጉሤ ባለፉት ስምንት የዝምታ ዓመታት ያልተናገራቸውን ነገሮች እንዲህ በማለት ለጓደኛው ለጆን ይገልጥለት ጀመር።

ለውድ ወንድሜ ጆን፤ እንዲሁም ለውድ ባለቤቴና ልጄ።

ይህን ደብዳቤ ስጽፍ ቁጭ ብለን የምናወራ ያህል ነው የሚሰማኝ። ፊት ለፊት ተገናኝተን የምንነጋገርበት ጊዜ ይመጣል። ላያችሁ እንጓለሁ። መቼ ይሆን ያ ዕለት? የሁልጊዜ ምኞቴን ነው የምገልጥላችሁ። ይፈጸማል ብዬም በእምነት እጠባበቃለሁ።

ጆን ስለ ጻፍክልኝ አስደሳች ደብዳቤ አመሰግንሃለሁ። በጣም ተባርኬበታለሁ። ለእኔ ያለህን ትልቅ ፍቅር ተገንዝቤአለሁ። እግዚአብሔር አንተንና ቤተሰቦችህን ይባርካችሁ። በእርግጥ እወድሃለሁ። አብረን ያሳለፈው የልጅነት ጊዜ ፈጽሞ አይረሳኝም። ኢየሱስን እንደምትወደው አውቃለሁ፤ ለዚህ ነው እኔም የምወድህ።

ለሰዎች ያለህን ቸርነት፤ ትሕትናና ፍቅር ፍጹም አልረሳውም።

እጅግ በጣም ጥሩ ክርስቲያን ሚስት እንዳሉኝህ ነግረኸኛል። ስለማይነገር ስጦታው እግዚአብሔር ይመስገን። አዎ፤ <መልካም ስጦታና ፍጹም በረከት> በሰማያት ከሚኖረው አባታችን ዘንድ ነው የሚላኩልን። ስለ መጀመሪያ ልጅህ ጆፍሪም እግዚአብሔር ይመስገን። ፎቶ ግራፍህን ስለላክልኝ በጣም ደስ ብሎኛል። ለቤተሰቦቼም አሳይቻቸዋለሁ።

ልትሰማው የሚገባ አንድ ነገር በአጭሩ እነግርሃለሁ። እግዚአብሔር የትዳር ጓደኛ እንዲሰጠኝ በ1970 ዓ.ም መጸለይ ጀመርኩ። በ1972 ዓ.ም እግዚአብሔር አንዲት ክርስቲያን ልጅ አሳየኝና ጸሎቴን ገፋሁበት። ከአራት ወር በኋላ አሳቤን ገለጥኩላትና በጉዳዩ እንድትጸልይበት ነገርኳት፤ ከስድስት ወር በኋላ ለጸሎቴ መልስ ያገኘች መሆኗን ገልጣ ደብዳቤ ጻፈችልኝና በእግዚአብሔር ፊት ቃል ተግባባን። ቃል ኪዳናችን አሁንም የጸና ነው። ልጅቷ በጣም ጥሩ ክርስቲያን ናት፤ ጌታን ትወደዋለች። ወላጆቿ የሚኖሩትና እርሷም የምትሠራው አዲስ አበባ ውስጥ ነው። አብረን የተነሣነውን ፎቶ ግራፍ በሚቀጥለው ደብዳቤዬ እንደምልክልህ ተስፋ አደርጋለሁ። ቤተሰቤ ስለሆነው የካናዳውያን ቤተሰብ ነግሬአታለሁ፤ ኦቢ በነበርንበት ጊዜ የተነሣናቸውን ፎቶግራፎችም አሳይቻታለሁ። እውቃችሁን፤ ታውቃችሁማለች። እባካችሁ ጸልዩልን!»

ጆን የንጉሤን ደብዳቤ በጥንቃቄ ካነበበ በኋላ፤ ስለ ሰማው ነገር ይበልጥ ለመረዳት ጓጓ።

ንጉሤ ለሰባት ዓመት ወገኒ ቤት በቆየባቸው ጊዜያት የከተማይቱ ሕይወት ምን ያህል እንደ ተለወጠ ለመመልከት አዲስ አበባ ውስጥ ይዘዋወር ጀመር። አሁን፤ አዲስ አበባ ውስጥ ፒያሳ አጠገብ ቀድሞ ታሥርበት እነበረ ማዕከላዊ እሥር ቤት አጠገብ የመቆም ነጻነት አለው። ቀድሞ ፋንታዬ ልትጠይቀው በምትመጣበት ጊዜ እምትቆምበት ስፍራ ላይ ሆኖ፤ የነበረበትን እሥር ቤት እየተመለከተ፤ በእሥራቱ ወቅት ይደርስበት የነበረውን ሥቃይ በዓይነ ሕሊናው ሊመለከት ይችላል። አዲስ አበባ ውስጥ ሁለተኛው በሆነ እሥር ቤት በኩል ሊያልፍና አሁንም «ዓለም በቃኝ» ውስጥ የ«የድብቁ የቤተ ክርስቲያን» አባል የሆነ ያህል ሊሰማው ይችላል። ነገር ግን አሁን ከእሥር ተፈቶ ነፃ ወጥቷል።

ቀደም ሲል የሚያውቃቸውን ስፍራዎች እየጎበኝ ሕንፃዎቹ በአብዛኛው አለመለወጣቸውን ተረዳ። የአካባቢው ነዋሪዎች ግን፤ እርሱ እሥር ቤት በቆየባቸው ጊዜያት ብዙ መከራ ደርሶባቸዋል። ከሁሉም ይልቅ እርሱ እራሱ ተለውጧል። ሥቃይ ደርሶበታል፤ አድጓል፤ የቀድሞ ጓደኞቹ ወደማያውቋቸው ስፍራዎች እየሄደ ኖሯል። በዚህ ሁሉ ውስጥ የተገነዘበው ነገር ቢኖር፤ ጌታ ታማኝ ወዳጁ መሆኑን ነው። ፋንታዬስ? በምትችለው መንገድ ሁሉ አብራው ነበረች። አሁን ያለፈ ሕይወቱ ድልድይ፤ የወደፊት ሕይወቱም መሸጋገሪያ ሆናለች። በአሁኑ ጊዜ ድንገት ባገኙት ነጻነት በመጠቀም፤ በጋራ ስለሚያከናውኗቸው ነገሮች ብዙ የሚኖሯቸውና የሚማሯቸው ነገሮች አሉ።

አንድ ቀን የቀድሞ መካሪውና አሠልጣኙ ወደሆኑት ወንጌላዊ ኬዳም ዘንድ ሄደ። ሰውነቱ በጣም የተጎሳቀለ ቢሆንም፤ ሲመለከቱት ደስ አላቸው። ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ ንጉሤ እሥር ቤት በቆየበት ጊዜ ስለ አሳለፈው ሕይወት ጠየቁት፤ በእነዚያ ዓመታት እግዚአብሔር በእርሳቸው መጋቢነት ሥር

በነበሩት ምእመናን መካከል ስለአደረገው ድንቅ ነገርም አጫወቱት። ንጉሤ ከተረዳቸው ነገሮች አንዱ፣ የመሠረተ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን በሥራ ላይ መሆኗን ነበር። የማምለኪያ ስፍራቸው ካልተዘጋገባቸው ጥቂት የወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያን አንዷ ስለሆነች፣ የቤተ ክርስቲያኒቱ ጠባብ ግቢ ሁልጊዜ ሥራ ይበዛበታል።

ኤስ ኣይ ኤም ቅጥር ግቢ ውስጥ ያለው የማምለኪያ ስፍራ በኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች በመሙላት ላይ ነው። ከምእመኑ ብዛት የተነሣ በየእሑዱ ሦስት ተከታታይ የአምልኮ ፕሮግራሞች ነበሩ የሚካሄዱት። የውጭ ሰዎች ቀድሞ ይገለገሉባቸው የነበሩ ፕሮግራሞች በሙሉ ተይዘዋል። በምሽት ጊዜ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በድብቅ ይካሄዳል። ይህ የትምህርት ፕሮግራም ጂማ የነበረው የመጽሐፍ ቅዱስ ተቋም እንደ ተዘጋ፣ እርሱን ተክቶ የተጀመረ ነው። አሌክስ ፌሎስ የተባሉ የገጠር ሚስጥናዊና ብርቱ አውስትራሊያዊ፣ የጂማው ትምህርት ቤት በተዘጋ ጊዜ፣ እዚያ የነበሩትን መጻሕፍት እንደ ምንም ወደ አዲስ አበባ ሊያዛውሯቸው ችለዋል። በአሁኑ ጊዜ አሌክስ ጆን ከምበርሰን ሊተኩ ከሶዶ ወደ አዲስ አበባ ተዛውረዋል።

ቢ እና ሙሬይ በኤስ ኣይ ኤም ማተሚያ ቤት ቅጥር ግቢ ውስጥ የሚኖሩበትን ቤት ትተው ወደ ካናዳ ከሄዱ በኋላ ንጉሤ ከአንድ ፎቶግራፍ ጋር ደብዳቤ ላከላቸው። እነርሱም ደብዳቤውንና ፎቶ ግራፉን እዚያው ካናዳ ውስጥ፣ ራቅ ብሎ ላለው፣ ለጆን ከማስታወሻ ጋር ላኩለት። «በጣም የከላና ያረጀ ይመስላል። መርማሪዎች የሚፈልጉትን እንዲነግራቸው በጣም ገርፈውታል» ይላል ማስታወሻው። የንጉሤ ደብዳቤ ከፋንታዬ ጋር ግንኙነት መጀመሩን ይገልጥና፣ በመካከላቸው የረጅም ጊዜ ቃል ኪዳን መኖሩን ይናገራል። የጆን እናት የሆነች ቢ ከደብዳቤው የተረጎሙት አንዳንድ በአማርኛ የተገለጡ አሳቦች ቀጥሎ እንዳለው ይነበባሉ።

«ይህን ደብዳቤ ስጽፍላችሁ ልቤ በእናንተ ፍቅርና ነፍቆት ይግላል። እግዚአብሔር ደግሞ ከሰማይ ቤቱ በፊቱ እዚሁ ምድር ላይ እንደሚያገናኘን ተስፋ ሰጥቶኛል። ይህን ያህል ጊዜ በታማኝነት ጠብቃኝ፤ አሁን ተጫጭተናል። ሌላ አስገራሚ ዜና ልንገራችሁ፤ ውዱ ሽማግሌ አባቴ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ ተቀበለ። እኔ ደግሞ ወርልድ ቪዥን ምግብና አመጋገብ ሥርዓት ማዕከል ውስጥ ሥራ ጀምራለሁ። የዕቃ ግምጃ ቤት ኃላፊ ነኝ። ትናፍቁኛላችሁ። ስለ እናንተ በማስብበት ጊዜ፤ የሚለያየን ውቅያኖስ በአንድ ጭልፋ የሚነሣ ጥቂት ውኃ ሆኖ ይታየኛል። የምነግራችሁ ነገር አለኝ፤ የውቅያኖስን ያህል ሰፊ ነው። ለአሁን ግን አንድ ጭልፋ ያህል ነገራችኋለሁ፤ ይበቃል። ለሻሮን ለቤተሰቧ፤ ለዳንና ለሚስቱ፤ ለማሪያንና ለባሏ ለላምታ አቅርቦልኝ። ሮሜ. 8:18-39፤ ፊልጵ. 1:19-21።»

ልጃችሁ፣ ንጉሤ

ንጉሤ ቢ እና ሙራይን ዘነበወርቅ ሆስፒታል አቅራቢያ ባለው መኖሪያቸው በነበሩ ጊዜ ሊጎበኛቸው ባይችልም፤ ቀደም ሲል ወሊሶ ይኖሩ የነበሩትን ሚና ሞን የሚባሉትን ሴትዮ አገኛቸው። ሚና ላለፉት ሠላሳ ዓመታት ሚሲዮናውያንን አማርኛ አስተምረዋል። ጥልቅ የሆነው ፍላጎታቸው ግን ከኢትዮጵያውያን ጋር መሥራት ነበር። ወጣቶች እግዚአብሔርን በግል እንዲያውቁት የመርዳትና ታማኝ ደቀ መዛሙርት እንዲሆኑ የማበረታታት ተስጥኦ ነበራቸው። ከዓመታት በፊት ንጉሤ ወደ እግዚአብሔር እንዲመጣ የረዱት እርሳቸው ናቸው። ንጉሤ በታሠረ ጊዜ፤ ከሌሎች የቋንቋ ሰዎች ጋር በመሆን «ቁልፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት» በተሰኘ ተግባር ላይ በመሠማራት በጥድፊያ ይሠሩ ነበር። ቢያንስ ቁልፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦችን በአካባቢው ቋንቋ ለማሰባሰብ ተሯሯጡ። ይህን የሚያደርጉት በትርጉም ሥራ ላይ የተሠማሩት ሚስቶናውያን

ድንገት ቢባረሩ፤ በአካባቢው ቋንቋ የተጀመረው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ይቋረጣል በሚል ስጋት ነው። በዚህ አድካሚ በሆነ የትርጉም ሥራ ከሚና እና ከሩት ክሬመር ጋር በምሥጢር ለመተባበር ሩቅ አካባቢ ያሉ ብሔረሰቦች አባላት የሆኑ ሰዎች ወደ አዲስ አበባ ሲጓዙ ንጉሤ አግኝቷቸዋል። እነዚህ ሰዎች በጊዜው አደገኛ በነበረ በዚህ ሥራ ተሠማርተው ለሳምንታት ይቆያሉ። ንጉሤ ከአሥር ቤት ወጥቶ እግዚአብሔር በእነዚህ ሰዎች አገልግሎት ስለአከናወነው አስደናቂ ሥራ ከራሳቸው አንደበት ሲሰማ ተበረታታ።

ንጉሤና ሚና በተገናኙበት ዕለት በ1978 ዓ.ም፤ ሲወያዩ፡- «መምህር ሆነህ ሳለ፤ ለጌታ በመቆምህ ተጸጽተህ ታውቃለህ? መጽሐፍ ቅዱስህን ዘግተህ በዝምታ ብትቀመጥ ኖሮ ከደረሱብህ ሥቃዮች ሁሉ እራስህን ታድን ነበር» አሉት። ያን ዕለት ከንጉሤ ጋር ከተለያዩ በኋላ፤ ሚና ንጉሤ ለጥያቄያቸው ከሰጣቸው መልስ የሚያስታውሱትን እንዲህ በማለት በጽሑፍ አሠፈሩት። ፊቱ በፈገግታ በራና እንዲህ አለ፡-

«ጌታ ለእኔ ሲል ያለፈበትን ሥቃይ እያስታወስኩ ለእርሱ ስል በእኔ ላይ በደረሰው ትንሽ ሥቃይ ምክንያት እንዴት አዝናለሁ? የተሠቃየሁት በከንቱ አይደለም። አሥር ቤት ውስጥ በነበርኩ ጊዜ፤ አሥረኛ አድማጮች ስለነበሩኝ ውጭ ላደርገው ከሚቻለኝ በላይ በነጻነት እመሰክር ነበር። በሚደርስብኝ ሥቃይ ከማዘን ይልቅ ደስተኛ መሆኔን ሰዎች ሲመለከቱ፤ የምናገረውን ለማዳመጥ ፈቃደኞች ሆኑ።»

በየዕለቱ፤ ለብዙ ዓመታት ወንጌልን የመስበክ ብዙ ዕድል ነበረኝ! ሰዎች ጌታን እንደ አዳኞቸው እንዲቀበሉ ብቻ ሳይሆን፤ በእምነት ያድጉ ዘንድ ለመርዳት ጊዜዬን ሰጠሁ። ከነበሩን ጥቂት መጽሐፍ ቅዱሶች የወጡ ጽሑፎችን

መታጠቢያ ቤት ውስጥም እንኳ ቢሆን በመለዋወጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እናካሂድ ነበር። ምንባቦችን በቃላትን እናጠና ነበር። እሥር ቤት ውስጥ ቤተ ክርስቲያን መሥርተናል። የምናዘጋጃቸውን የእጅ ሥራዎች እየሸጥን ከምናገኘው ጥቂት ገንዘብ ላይ እሥራት እንሰበስብ ነበር። ገንዘቡንም ከእስር ቤት ውጭ እየላክን መጽሐፍ ቅዱስ እያስገዛን ለሌላቸው ሰዎች እናድላለን።

የለም፤ ቅንጣት ታህል አልተጸጸትኩም ወይም አላዘንኩም። እምነቴ ሥቃይ፤ ግርፋትና እሥራት ቢያስከትልብኝም እንኳን በጌታዬ ጸንቼ ለመቆም ወስኛለሁ። ለጌታዬ ለመመስከር መቻሌና በዚህ ሳቢያ መሠቃየቴ ምንኛ ድንቅ ዕድል ነው!»

ሚና ለንጉሤ ምስክርነት ከፍተኛ ዋጋ በመስጠት ኢትዮጵያ ውስጥም ሆነ ውጭ ሌሎችን ለማበረታቻነት ተጠቅመውበታል።

ንጉሤ ወደ ቃለ ሕይወት አዲሱ ቢሮ ብቅ ባለ ቁጥር የባቡር ፍርጎ የመሰሉ ኮንቴይነሮች ግቢው ውስጥ ተደርድረው ይመለከታል። ኮንቴይነሮቹ እርዳታ የመጣባቸው ናቸው። ውስጣቸው የነበረው ዕቃ ወጥቶ ባዶ በመሆናቸው፤ ወደ መጋዘንነትና ቢሮነት ሊለወጡ በሚያመቹበት ሁኔታ ላይ ናቸው። የቃለ ሕይወት የልማት ቢሮ ገና ባልተወገደው የድርቅ እርዳታ ላይ እንደተሠማራ ነው። ዶክተር ሙላቱ ትኩረታቸውን ኢትዮጵያ ላይ ካደረጉ የእርዳታ ድርጅቶች ጋር በመወያየት ላይ ናቸው። ወርልድ ቪዥንን የመሰሉ የውጭ ድርጅቶች ምግብ ወደ ሀገር ውስጥ ቢያስገቡም፤ ብቁና ትክክለኛ የሥርጭት ተግባር ግን ታማኝ ዜጎችን ይጠይቃል።

ሙሉጌታ ወርልድ ቪዥን ቢሮ ውስጥ ስለሚሠራ ንጉሤ እዚያ ሥራ እንዲያገኝ ረዳው። ንጉሤ፤ በሕይወት ዝግጅታቸው ደረጃ ስለሚያከናውኑት ሥራ ጠቅሶ ለጆን ቀልድ ብጤ ጸፈለት።

እርሱ ኢትዮጵያ ውስጥ «ሱቅ ጠባቂ» ሲሆን፤ ጓደኛው ጆን ደግሞ ካናዳ ውስጥ «ቀለም ቀቢ» ነው። ያን እየጠቀሰ እንዲህ አለው። «ቀለም እገዛና መጋዘኔ ውስጥ አስቀምጠዋለሁ። ወደፊት አብረን ስንኖር ቤቴን ትቀባልኛለሁ።» ይህ የቀትር ሕልሙ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ብዙም ሳይቆይ አዲስ አበባ ውስጥ የነበረው የወርልድ ቪዥን ፕሮጀክት ተዘጋ። ሥራውን ከአዲስ አበባ ወደ ሰቆጣ አዛውሩት።

ንጉሤ ወደዚያ ሄዶ ለመሥራት ስለሚችልበት ሁኔታ ከፋንታዬ ጋር ተወያየ። ከብዙ ዓመታት በፊት። «ሀብት ወይም ብዙ እውቀት የለኝም። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በልቤ ስለ አለ፤ ማንኛውም ነገር አለኝ፤ በእርግጥ አለኝ። ይህን ነው የምሰጥሽ።» እሥር ቤት ውስጥ ሀብት አላከበተም፤ ትዳር ለመመሥረት ደግሞ ገንዘብ ያስፈልጋል። አሁንም መጠበቅ አለባቸው። ከአዲስ አበባ ከመነሣቱ በፊት ግን፤ ወደፊት አንድ ቀን፤ የሚጋቡ መሆናቸውን ሁለቱም ለቤተሰቦቻቸው አስታወቁ። የፋንታዬ ቤተሰቦች ደስተኞች አልነበሩም። የንጉሤን አቀራረብ ቢወዱትም፤ እርሷን ለማግባት ግን በአካል፤ በዘር ወይም በሀብት ብቃት ያለው ሆኖ አላገኙትም። ፋንታዬና ንጉሤ ግን ዕቅዳቸው የእርሷን ቤተሰቦች ለማሳመንና ለጋብቻ የሚያበቃ የገንዘብ አቅም ለማግኘት ጊዜ እንደሚወስድ ተረድተዋል።

እስከዚያ ድረስ፤ ንጉሤ በሚችለው ስፍራ ሁሉ ሊያገለግል ይችላል። ወደ ሰሜን ለመጓዝ እንደ ቀድሞው በየብስ ሳይሆን፤ በወርልድ ቪዥን አይሮፕላን ተሳፍሮ የሰሜኑን ተራራማ ደረቅ ምድር በፍርሀት ቁልቁል እየተመለከተ በረረ። እንደገና ከፋንታዬ ጋር ተራራቁ። አሁን ደግሞ ግዙፎቹ የሰሜን ተራራዎች እመካከላቸው ገቡ።